

Silta

Tamperelainen
seurakuntalehti

Kesä–heinäkuu
2022

Tampereen
seurakuntien
kesä kutsuu
ja virkistää.
Menovinkit
tässä lehdessä

 silta.fi

Näyttelijä-muusikko Ronja Alatalo:

**"Luotan, että
minua kannatellaan"**

Sivut A 8–10

Kuva: Hannu Jukola

Ukraina
Talossa
toivotaan ja
ystävystytään
Sivut A 4–5

Kuva: Shutterstock

Häissä ja
juhlissa
voi suojella
ympäristöä
Sivu A 12

Kuva: Rami Marjamäki

Korkein johto
vastasi
partiolaisten
kirjeeseen
Sivu A 14

Kuva: Hannu Jukola

PÄÄKIRJOITUS

Kirsi Airikka
päätoimittaja

Tampere 1.6.2022

Kirkko on mukana arjessa ja juhlassa

Kirkon on kannettava yhteiskunnallista vastuuta, ja oltava mukana sekä ihmisten arjessa että juhlassa. Näin todettiin jo yli 50 vuotta vanhassa lehtiartikkelissa, joka lainasi *Kotimaa*-lehden juttua Saksan evankelisista kirkkopäivistä.

”Kokeilevan kirkon ei suinkaan tarvitse olla epäuskon kirkko. Mutta kirkko, joka ei mitään uutta uskalla, ei varmaan pysty tässä muuttuneessa ja jatkuvasti muuttuvassa yhteiskunnassa olemaan kirkko, joka tehtävänsä mukaisesti olisi todellisesti maailmassa. Täällä kristillisen kirkon on entistä rohkeammin osallistuttava yhteiseen vastuun kantamiseen kaikesta siitä, mikä mahdollistaa ihmisen arvoisen elämän tässä ydinuhkan maailmassa.” (*Aamulehti* 1.7.1967)

Yllättäen löytynyt lehtijuttu sisältää viisaita sanoja, jotka merkittävien hyvin sopivat myös tähän päivään. Yhteiskunnalliseen tilanteeseen pureuduttiinkin Kirkkopäivien, Lähetysjuhlien ja Oulun seurakuntayhtymän yhteistapahtumassa toukokuussa Oulussa.

Viikonlopun kärkiaiheeksi nousivat Ukrainan sota ja sen aiheuttama epävarmuus Euroopassa ja maailmalla. Aihetta käsiteltiin useissa ohjelmissa poliitikkojen, viranomaisten, kirkon, järjestöjen sekä tavallisten ihmisten näkökulmista.

Yhteiskunnalliset teemat ovat toivottavasti vahvasti keskustelun teemoina myös seurakuntavaaleissa marraskuussa sekä seuraavissa isoissa Kirkon juhlissa vuoden päästä, 26.–28.5.2023 Tampereella.

Kirkon on kannettava yhteiskunnallista vastuuta.

Tuolloin Kirkkopäiviin ja Lähetysjuhliin liittyvät ensimmäistä kertaa myös Kirkon musiikkijuhlat. Viikonlopun teemana on toivo.

Tampereen seurakunnissa on tehty pitkäjänteistä työtä yhteiskunnallisen vastuun kantamiseksi. Siitä on osoituksena kaksikin hienoa tunnustusta tänä keväänä.

Erätauko-säätiö on myöntänyt Tampereen seurakunnille Suomen dialogiteko 2021 -tunnustuksen demokratian vahvistamisesta. Vuoropuhelun edistämiseksi Tampereen seurakunnat on tukenut työntekijöiden Erätauko-ohjaajaksi kouluttautumista ja järjestänyt Erätauko-keskusteluita.

Vuoropuhelua, yhteistyötä monien toimijoiden kanssa ja hyviä naapurussuhteita on edistetty muun muassa Vanhan kirkon toiminnassa. Walk in -terapia ja Skeittitapuli ovat saaneet Kirkon erityisnuorisotyön myöntämän Vuoden Erkkateko -palkinnon kiitokseksi nuorten ulkopuolisuuden ehkäisemisestä.

Tampereen seurakuntien Taivas Varjele -kisapiste Keskustorilla toi kirkon hienosti mukaan jääkiekon MM-kisoihin toukokuussa. Mukana menossa oli joukko Mummon Kammarin ahkeria vapaaehtoisia, joiden neulomia upeita fanituotteita myytiin kisavälille. Myyntituloilla työlistetään nuoria asiointiavuksi vanhuksille.

Ihmisten elämän tärkeimmissä juhlahetkissä kirkko on mukana erityisesti kesäisin, kun monissa perheissä vietetään rippijuhlia ja häitä. Koronapandemian laannuttua yhdessäolosta ja läheisten tapaamisesta voi onneksi taas nauttia tänä kesänä. ♦

Kesä–heinäkuu

TULEVAT PYHÄT 1.6.–3.8.2022

5.6. Helluntai

”Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon!”
(Joh. 14:23–29)

12.6. Pyhän Kolminaisuuden päivä

Nikodemoksen ja Jeesuksen yöllinen kohtaaminen. (Joh. 3:1–15)

19.6. Katoavat ja katoamattomat aarteet

Rikas mies ja Lasarus: kuinka osat vaihtuvat-
kaan! (Luuk. 16:19–31)

25.6. Juhannuspäivä

”Johannes on hänen nimensä.”
(Luuk. 1:57–66)

26.6. Kutsu Jumalan valtakuntaan

Juhlakutsu kannattaa ottaa tosissaan.
(Luuk. 14:16–24)

3.7. Kadonnut ja jälleen löytynyt

Keneltä hukassa lammis, keneltä hopearaha.
(Luuk. 15:1–10)

10.7. Armahtakaa!

Hirsi omassa silmässä ei näe edes peiliin.
(Luuk. 6:36–42)

17.7. Apostolien päivä

Vene sai jäädä rantaan, kun ihmisten kalastaja lähti Mestarin matkaan. (Luuk. 5:1–11)

24.7. Rakkauden laki

Vuorisaarnan Jeesus ei jätä laintulkinnassaan porsaanreikiä. (Matt. 5:20–30)

31.7. Kirkastussunnuntai

Vuorella tapahtui ihmeellistä ja pelottavaa-
kin. (Matt. 17:1–8)

Veneilijöiden
kirkkopyhä
su 12.6. kello 10
Kalevan kirkossa

Kuva: Jukka-Pekka Ruusukallio

RAKAS RAJALA

”Viehättävä pihapiiri, jossa on kämpärakennus, sauna, ruokala ja entinen talli”. Rippikouluessitteeseen sanat vakuuttivat minut hakemaan leiripaikkaa Rajalasta, josta ei kukaan mitään tiennyt. Ikäluokkani oli ensimmäinen, joka sai käydä rippikoulunsa Rajalassa, entisessä tukkikämpässä. Viisikymmentä vuotta sitten en aavistanut, että palaan sinne kymmenien kesien ajan, tänä vuonna vielä kerran. Kiitos luke-mattomille leirikavereille unohtumattomista hetkistä!

PALSTAN TEKSTIT:
Jukka-Pekka Ruusukallio

HEILMI

Jeesus sanoi: ”Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi? Kuinka voit sanoa veljellesi: ’Annapa, veli, kun otan roskan silmästäsi?’ Ethän sinä näe edes hirttä omassa silmässäsi. Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, vasta sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.” (Luuk. 6:41–42)

6 kysymystä

Kuva: Hannu Jukola, arkistokuva

Ruokaa jonottaa yhä useampi. Samaan aikaan jaettavan määrä on vähentynyt.

Miten Liki auttaa ihmisiä?

Tampereella ruoka-apua hakee viikoittain noin 3000 ihmistä. Ruokajonoissa seisovia ihmisiä halutaan auttaa, ja siksi viime syyskuusta alkaen Tampereen ruokajonoissa on kiertänyt kolme Liki-hankkeen työntekijää.

1 Mikä Liki-hanke on, hankekoordinaattori Virpi Savela-Saarinen?

– Tampereen seurakuntien ja Tampereen kaupungin yhteinen hanke. Se aloitettiin kesäkuussa 2021, koska korona-aikana nähtiin ruokaa jonottavien ihmisten määrän kasvavan. Haluttiin tarjota ihmisille enemmän apua kuin vain pelkkä ruokakassi.

– Hankkeessa työskentelee kolme ihmistä. Minä ja Tanja Hirvonen olemme Tampereen seurakuntayhtymästä ja Anton Laaksonen Tampereen kaupungilta.

2 Miten autatte ihmisiä?

– Tarkoituksena on tuoda apu ihmistä lähelle. Etsimme avun tarpeessa olevia ihmisiä eri tavoin, muun muassa jalkautamalla ruokajonoihin.

– Ruokajonoissa lähestymme ihmisiä kysyen, joko Liki-hanke on tuttu. Tulkitsemme ilmeistä ja eleistä, haluavatko ihmiset jutella. Joidenkin jo tutuiksi tulleiden kanssa vaihdetaan kuulumisia, välillä sovitaan tapaaminen. Usein ihmiset ottavat esitteen ja soittavat myöhemmin meille.

– Pääasiassa jonoissa seisovat ihmiset suhtautuvat meihin myönteisesti. Keväällä tehtiin palautekysely, jonka mukaan meidän läsnäoloamme pidettiin hyvänä. ”Hyvä kun olette”, oli eräs palaute.

3 Millaisia elämäntilanteita on tullut vastaan?

– Hyvin monenlaisia. Osalla asiat ovat reilassa, rahat ovat tiukassa, mutta tarvittavat tuet on haettu. Perusturvan taso vain on riittämätön. Osalla on monenlaista kriisiä elämässä. Toisia painaa sairastuminen, velat tuottavat ongelmia, tai asunnottomuus. Osaa uhkaa asunnon menettäminen.

– Ihmisten tilanteita yhdistää useasti monimutkaisuus. Seurakuntien diakoniasta meille usein ohjataan henkilot, joiden asioiden selvittäminen vaatii aikaa. Oleeellista on kulkea ihmisten rinnalla koko matka.

4 Miksi ihmisiä on niin paljon ruokajonoissa?

– Rahat ovat vähissä. Ruokajonoihin tullaan, että saataisiin tilannetta vähän helpotettua. Osa kärsii suoranaisesti nälästä: ei ole varaa ostaa ruokaa. Vuokrat ovat kalliita, mitään ylimääräisiä menoja ei saisi tulla vastaan.

– Moni yrittää helpottaa tilannetta lainaamalla kaverilta tai ottamalla pikavipin, mikä yleensä kärjistää tilannetta.

– Ruuan hinnan kallistuminen näkyy välittömästi jonoissa olevien ihmisten kukkarossa, rahaa ei ole ollut riittävästi tähänkään mennessä. Ruokajonoissa käyvien ihmisten määrä on noussut kevään aikana. Samaan aikaan ruoka ei tahdo riittää jonoissa kävijöille. Hävikkiruokaa on iso osa ruokajonoissa jaettavasta ruuasta, ja sen määrä on vähentynyt.

5 Onko ihmisillä vaikeuksia hakea apua?

– Olemme löytäneet paljon ihmisiä, jotka putoavat auttamisjärjestelmän ulkopuolelle. Kelan perustoimeentuluen hakeminen koetaan vaikeaksi. Päätöksiä ei ymmärretä, eikä tiedetä, kuinka toimia.

– Sosiaalityön tukia jää hakematta ja saamatta. Moni jättää hakuprosessin kesken, koska he eivät jaksakaan hakea. Ajatellaan, että ei minua kuitenkaan auteta. Lisäksi oman tilanteen ilmaiseminen kirjallisesti koetaan vaikeana.

– Suurin työ meillä on motivoida ihmisiä edelleen taistelemaan omien oikeuksiensa puolesta. Menojen selittäminen viranomaisille koetaan nöyryyttävänä ja byrokraattisena. Järjestelmä koetaan kylmänä ja kasvottomana.

6 Miten näitä ihmisiä voitaisiin auttaa?

– Kaikilla ei ole voimia itse hakea apua. Meille voi vinkata avun tarvisijasta yhteistyökumppani, sukulainen, ystävä tai naapuri. Tuomme avun kotiovelle saakka. Ruokajonoissa käyvillä ihmisillä on vielä voimavaroja hakea apua. Vaikeinta on löytää ihmiset, jotka eivät pääse edes ruokajonoon. ♦

Kaarina Lehtisalo

Liki-hanke: Tampereen seurakuntien ja Tampereen kaupungin yhteinen hanke. Euroopan sosiaalirahasto rahoittaa hankkeesta 80 prosenttia, Tampereen seurakuntayhtymä, Martinus-säätiö ja Tampereen kaupunki 20 prosenttia.

Lisätiedot: tampereenseurakunnat.fi/likihanke

Jätehuoltoa innostuttiin kehittämään yhteistuumin

Suomen ympäristöopistossa Syklissä opiskelija **Emma Salonen** suorittaa ympäristöalan erikoisammattitutkintoa resurssitehokkuudesta. Marraskuussa hän sai tehtäväkseen Tampereen seurakuntien jätekartoituksen, -suunnitelman ja -koulutuksen.

– Viime vuoden syksynä on astunut voimaan asteittain toteutettava uusi jätelaki, joka koskee myös suurta osaa seurakuntien tiloista. Minun tehtäväni oli tuoda jätteasiat lain vaatimalle tasolle ja mielellään hieman ylikin.

Projekti on ollut sekä mielenkiintoinen että opettavainen. Salonen tutustui seurakuntien tiloihin muun muassa vahtimestareiden, suntioiden ja siistijöiden kanssa.

– Pohdimme yhdessä, mitä muutoksia kannattaa tehdä ja mikä mahdollisesti parantaisi kierrätystä kohteessa.

Kuukauden jätemääriä seuraamalla selvisi monia muutostarpeita: korjattiin ja hankittiin sisäkierrätyspisteitä sekä siivottiin ulkojätekatoksia. Jätekoetus aiheutti keskustelua ja kysymyksiä.

– Työntekijät ovat innostuneet muutoksista. Heillä on ollut myös paljon omia ideoita. Oli esimerkiksi ihana kuulla, kun Härmälän kirkolla saatiin jätelaki siivottua ja uudet jätelakeet katokseen, kuinka se oli parantanut henkilökunnan kierrätysintoa.

Näsin saliin hankittu kierrätyspiste on tuonut hyvää palautetta. Lisäksi salissa luovuttiin muovisista kertakäytötmukeista. Kalevan kirkolle hankitaan pyyhkeivaimia käsipaperin tilalle.

Isoon osaan kohteista tulee viimeistään syksyllä sekajätteen ja biojätteen lisäksi myös kartongin, paperin, lasin, metallin ja muovin keräys.

– Muutoksen jälkeen sekajätteen määrän pitäisi tuntuvasti vähentyä. Tällä tavoin pystyisimme tekemään osamme siinä, että neitseellisen materiaalin käyttöä pystytään vähentämään, Salonen arvioi.

Yhdessä työssäohjaajana toimineen kiinteistönhoidon asiantuntijan Marja Toivosen kanssa he myös miettivät, mitä täytyy jättää tulevaisuuteen. Kartoituksen pohjalta tehty jättesuunnitelma sisältääkin ehdotuksia tulevasta.

– Jätelaki muuttuu jatkossakin, ja kannattaisi olla jo etukäteen pohtimassa muutoksia.

Kuva: Hannu Jukola

Emma Salonen iloitsee kierrätysedistysaskelista seurakunnilla.

Aluekeskusrekisterin jonot lyhentyneet

Sukuselvitysten saaminen Tampereen aluekeskusrekisteristä on selvästi nopeutunut.

Kun tammikuussa 2022 sukuselvitystä joutui odottamaan 6–7 viikkoa, toukokuussa keskimääräinen toimitusaika oli noin 3 viikkoa.

Sukuselvitystä tarvitaan useimmiten perunkirjoitukseen, joka on lain mukaan pidettävä kolmen kuukauden sisään vainajan kuolemasta.

Aluekeskusrekisterin johtaja **Kari Salonen** iloitsee siitä, että palvelua on saatu parannettua, ja huhti-toukokuussa jopa

autettua Porin aluekeskusrekisteriä, jossa jonot ovat selvästi pidemmät.

Nykyisin sukuselvitykseen saadaan kirjattua vainajan koko muuttohistoria 15 ikävuodesta lähtien. Vainajan omaisten ei siis tarvitse pyytää sukuselvityksiä monesta eri seurakunnasta.

Pieni pala Ukrainaa

Suomen ensimmäinen Ukraina Talo avattiin huhtikuun lopulla Tampereen keskustassa. Sen tarkoituksena on edistää Ukrainan sodasta pakoon lähteneiden ihmisten kotoutumista Suomeen.

Samalla tavoitteena on, että suomalaiset ja ukrainalaiset voisivat tutustua toistensa kulttuureihin. Toiminnasta vastaa Tampereen Ukrainalaisten Yhdistys Suomessa.

Jo muutamassa kuukaudessa Ukraina Taloon on muodostunut yhteisö, joka pitää toisistaan huolta, tarjoaa neuvontaa ja järjestää monikulttuurista toimintaa. Päivittäin saattaa käydä noin 50 ihmistä.

– Jotkut kahvittelevat ja nauttivat ukrainalaisia leivoksia. Tiskillä piipahtaa myös satunnainen tukituotteiden ostaja. Täällä poikkeaa myös tamperelaisia, jotka tulevat kysymään, miten voisivat auttaa ukrainalaisia, kertoo Ukraina Talon koordinaattori **Elisa Kivistö-Orjatsalo**, joka johtaa toimintaa ukrainalaisen **Mariia Zhyhurtin** kanssa. Molemmat toimivat vapaaehtoisina.

Itsenäisyydenkadulla toimiva talo on saatu lahjoitukseksi yhdistyksen käyttöön. Huoneisto on remontoitu talkootoimin. Talon yllpeydenaihe on hieno lastenhuone, jonne on saatu lahjoituksena paljon leluja ja suuri tabletti opetusohjelmineen.

Musiikki yhdistää ja hoitaa

Mariia Zhyhurt kertoo, että musiikki on tärkeä osa ukrainalaisen elämää – niin iloissa kuin suruissakin.

Siksi saliin on rakennettu pieni esiintymislava, jossa järjestetään konsertteja ja lauluiltoja. Ukrainalainen laulunopettaja alkaa opettaa ukrainalaisia kansanlauluja. Lapsille ja nuorille on tulossa piano- ja kitaratunteja.

Tärkeä osa toimintaa ovat myös kielikurssit.

– Englannin lisäksi tulossa on ukrainakursseja ukrainalaisille, koska monet heistä puhuvat venäjää. Suomalaisille alkaa ukrainan alkeiskurssi, ja ukrainalaisille suomen kielen kurssi, kunhan saamme ryhmiin opettajia, kertoo Zhyhurt.

Koordinaattoreiden mukaan onni on, että pakolaisten joukossa on monien alojen ammattilaisia.

– He voivat täällä opettaa, auttaa ja lievittää ihmisten stressiä ja huolia monin tavoin. Voimme jakaa toisillemme osaamistamme ja oppia toisiltamme, miettii Zhyhurt, joka itse on tullut Tampereelle kaksi kuukautta sitten.

Tekemistä riittää

Tetiana Govorukha ja hänen miehensä **Sergy Govorukha** saapuivat Tampereelle Harkovasta vietettyään yhdeksän päivää pommisuojoissa. Matka kesti viisi päivää.

– Tyttäreemme kutsui meidät tänne, koska olimme kotona vaarassa. Hän sanoi, että meitä tarvitaan täällä Ukraina Talon perustamisessa, kertoo Tetiana Govorukha.

Molempien mielestä remontoiminen ja touhuaminen on ollut terapeutista sodan kauhujen jälkeen. Pariskunnasta on tullut talon arvostettu voimakaksikko.

– Täällä voi keskustella muiden kanssa ja kertoa tarinoita. On helpottavaa, kun voimme itkeä yhdessä ja tukea toisiamme. Tämä paikka on meille kuin perhe, ja pieni pala Ukrainaa Tampereella, kuvailee rouva.

Inna Reznik tuli Tampereelle Kiovasta kolmisen kuukautta sitten.

– Kaupunkia oli pommitettu pahoin, ja olin peloissani. Oli hyvä päästä Tampereelle, miettii Reznik, joka asuu

Puheterapeutti Inna Reznik (keskellä) haluaa auttaa sodan järkyttämiä lapsia ja tehdä yhteistyötä hengitystekniikan opettajan **Alexandra Krylovan** kanssa. Leikkihetkessä on mukana hänen tyttärensä **Alisa Krylova**.

Tampereella asuvien sukulaistensa luona. Kaupunki oli hänelle tuttu jo entuudestaan.

Reznik haluaa viettää paljon aikaa Ukraina Talossa.

– Puheterapeutina voin auttaa lapsia. Monilla on puhevaikeuksia, koska he ovat traumatisoituneita stressin ja pelon vuoksi. Harmi vain, että kaikki työmateriaalini jäivät Ukrainaan.

Hänen haaveenaan on koota moniammatillinen tiimi, joka voisi auttaa sodan järkyttämiä ihmisiä.

Reznik suhtautuu tulevaisuuteen toiveikkaasti.

– Minulla on turvallinen olo Tampereella. Olen saanut täällä tukea, ja tuntuu, että asiat järjestyvät.

Ukraina Talo, Itsenäisyydenkatu 2. Avoimna arkisin kello 10–18, viikonloppuisin kello 12–18. Lisätietoja: ukrainatalo@uatampere.fi, p. 040 814 7249

Kannen kuvassa ovat Ukraina Talon koordinaattorit Elisa Kivistö-Orjatsalo (vas.) ja Mariia Zhyhurt, jotka ideoivat monenlaista toimintaa taloon.

Tetiana ja Sergy Govorukha ovat Ukraina Talon hengen luoja ja ahkeria talkoolaisia, jotka ovat olleet kunnostamassa tiloja alusta lähtien.

Koordinaattori valaa toivoa ukrainalaisiin

– **Tärkeimpänä** tavoitteena on edistää Tampereelle tulleiden ukrainalaisten osallisuutta ja kotoutumista sekä järjestää heille mielekästä tekemistä. Tärkeätä on myös tavoittaa kotimajoituksessa olevia Ukrainasta paenneita ihmisiä, miettii Tampereen seurakuntien Ukraina-koordinaattori **Olesia Klesman**, joka aloittaa työnsä 27. kesäkuuta.

Klesman ei onneksi joudu aloittamaan työtään alusta, sillä hän on työskennellyt ukrainalaisten parissa Tampereen kaupungin vastaanottokeskuksessa Kaupissa maaliskuusta lähtien.

Työ vastaanottokeskuksessa on hyvin monipuolista. – Toimin ohjaajana ja annan neuvontaa. Kysymyksiä tulee ihan laidasta laitaan.

Klesman toivoo saavansa paljon yhteistyökumppaneita seurakuntien ja järjestöjen vapaaehtoistyöntekijöistä, vastaanottokeskuksesta sekä Ukraina Talosta.

”Suomi on kotimaani”

Koordinaattorilla on hyvät valmiudet auttaa pakolaisia sekä kielitaitonsa että koulutuksensa ansiosta. Klesman, 32, on muuttanut Ukrainasta Suomeen 17 vuotta sitten, ja hän taitaa sekä ukrainan että suomen kielen. Koulutukseltaan hän on ratkaisukeskeinen lyhytterapeutti. Parhailtaan hän opiskelee sosionomiksi.

Tampereen seurakunnat tuli tutuksi Olesia Klesmanille, kun hän sai harjoittelupaikan Walk in -hankkeen terapeutina.

– Harjoitteluni jäi kuitenkin kesken, kun minut pyydettiin vastaanottokeskukseen. Oli ihanaa huomata, miten joustavasti asiaan suhtauduttiin seurakunnissa.

Tampereen seurakunnille Suomen dialogiteko 2021 -tunnustus

Erätauko-säätiö on myöntänyt Tampereen seurakunnille Suomen dialogiteko 2021 -tunnustuksen demokratian vahvistamisesta. Seurakuntia kiitetään muun muassa yhteiskunnallisen keskustelun tukemisesta ja Poikkeusajan dialogit -kokonaisuuteen osallistumi-

sesta sekä Erätauko-menetelmän kehittämisestä.

Poikkeuksellisen maailmantilanteen vuoksi säätiö on halunnut kiittää toimijoita siitä, että erilaiset ihmiset tulevat kuulluiksi ja rohkaista niitä edelleen tukemaan demokratiaa dialogin avulla.

Tampereen seurakunnat on muuan muassa lähtenyt mukaan YLE:n ja Erätauko-säätiön Hyvin sanottu -hankkeeseen. Vanhassa kirkossa on alettu panna naapurisuhteisiin ja toteutettu esimerkiksi vappuorvokkien istutusta-pahtuma kirkon pihamaalle.

“On ollut hyvin koskettavaa, miten paljon tamperelaiset ovat auttaneet Ukrainasta paenneita ihmisiä”, kiittää Tampereen seurakuntien Ukraina-koordinaattori Olesia Klesman.

Pystyin siirtymään vastaanottokeskukseen heti, kun tarvittiin.

Tampereella on tällä hetkellä noin tuhat ukrainalaista, jotka ovat rekisteröityneet turvapaikan hakijoiksi. Suurin osa heistä, noin runsaat 700, asuu kotimajoituksessa. Vastanottokeskuksessa elää 179 ukrainalaista.

– Meillä ei kuitenkaan ole tarkkaa tietoa, kuinka paljon ukrainalaisia todellisuudessa on Suomessa. Kaikki eivät ole rekisteröityneet, ja monet elävät turisteina säästöjensä turvin.

Klesmanin mukaan sodan jaloista paenneet ukrainalaiset ovat henkisesti vahvoja.

– Vaikka tilanne kotimaassa on vakava, ja ihmiset ovat kokeneet rankkoja asioita, suurin osa suhtautuu tulevaisuuteen toiveikkaasti. Se on jaksamisen kannalta todella tärkeää.

Klesman rakastaa Suomea, eikä voisi kuvitella muuttavansa pois Tampereelta.

– Olen tyytyväinen suomalaisen järjestelmään ja elämään täällä. Uskon, että hyvä oloni huokuu myös asiakkailleni. Pystyn luomaan heille varmuutta, että asiat kyllä järjestyvät täällä. Jos suunnitelmissa ei ole paluuta Ukrainaan, täälläkin pystyy rakentamaan uutta elämää.

Ukraina-koordinaattori saatiin palkattua Tampereen seurakuntien ja yhteistyökumppaneiden järjestämän keräyksen ja huutokaupan tuotoilla. Pesti jatkuu tammikuun 2023 loppuun. ♦

TEKSTIT: **Kirsi Airikka** KUVAT: **Hannu Jukola**

Skeittitapuli jatkaa toimintaansa

Skeittitapuli-hanke toteutetaan tänä kesänä toista kertaa Vanhan kirkon kellotapulilla Keskustorin kulmalla. Skeittitapuli toimii kohtaamispaikkana niin nuorille kuin vanhemmillekin kaupunkilaisille.

Hankkeen tarkoituksena on lisätä nuorten hyvinvointia skeittauksen ja aktiivisen osallistumisen avulla, rauhoittaa ilmapiiriä Kirjastonpuiston alueella sekä tarjota kohtaamispaikka monille ihmisille.

Päätoimijat ovat skeittausyhdistys Pirkanmaan Kaarikoirat, Tampereen seurakuntien Vanha kirkko sekä nuorten ehkäisevän huumetyön yhdistys – Youth Against Drugs (YAD).

Toiminta rahoitetaan Tampereen kaupungin nuorisotakuuavustusten turvin. Tampereen seurakuntayhtymä sai hanketta varten 19 500 euroa, Pirkanmaan Kaarikoirat 19 500 euroa ja YAD 13 500 euroa.

Viime kesän Skeittitapuli oli menestys, ja siitä saatiin runsaasti hyvää palautetta sekä yleisöltä että Keskustorin toimijoilta. Kävijöitä oli runsaat 2000.

– Hankkeen onnistumista helpotti Kaarikoirien ja Vanhan kirkon selkeä visio, ja aito innostus asiaa kohtaan. Kaikille oli selvää, mitä tehdään ja miksi, joten työllä tuntui olevan tarkoitus. Sekä skeittarit että kirkon työntekijät selvästi välittävät ympäristöstään ja haluavat toimia sen hyväksi, kiittää Skeittitapulinn tuottaja **Peik Erhola**.

Myös Vanhan kirkon pappi **Olli Viljakainen** on tyytyväinen, että hanke sai jatkoa tänä kesänä.

– Vanha kirkko haluaa olla mukana ihmisten elämässä ja nähdä kirkon ympäristössä olevat ihmiset. Kohtaaminen ja auttaminen ovat yksinkertaisia tapoja osoittaa Jumalan rakkautta ihmisiä kohtaan – keskellä kylää.

Nuorten tukeminen laajenee

Skeittitapuli tarjoaa mahdollisuuden uuden harrastuksen aloittamiseen matalalla kynnyksellä.

Tapulilta voi lainata laudan ja suojat veloituksetta, osallistua kaikenikäisille aloittelijoille suunnattuun skeittikouluun tai ilmoittautua sosiaaliseen skeittiryhmään, jonka tavoitteena on lautoilla turvallisessa ja kannustavassa ilmapiirissä.

Peik Erholan mukaan tänä kesänä luodaan myös pohjaa hankkeen päätoimijoiden ja Tampereen kaupungin sosiaali- ja terveystieteiden yhteistyölle.

– Tavoitteena on lisätä nuorten hyvinvointia

Walk in -terapia ja Skeittitapuli palkittiin erityisnuorisotyöstä

Tampereen Vanhalla kirkolla järjestettävä Walk in -terapia ja Skeittitapuli ovat saaneet Kirkon erityisnuorisotyön myöntämän Vuoden Erkkateko -palkinnon. Valtakunnallinen Kirkon erityisnuorisotyön teko julistetaan vuosittain Erkan päivänä 18. toukokuuta.

Palkintoperusteissa kiitetään Tampereen seurakuntayhtymän ja Vanhan kirkon konkreettisia, edistyskellisiä toimintamalleja, joilla ehkäistään nuorten ulkopuolisuutta. Huomiota on myös se yhteistyö, jota Vanha kirkko tekee monien toimijoiden kanssa.

Kuva: Hannu Jukola

Rullalautailu on olennainen osa kaupunkikulttuuria, ja Tampereellakin on jo tuhansia harrastajia. Laji sopii luontevasti Vanhan kirkon toimintaan, koska Kirjastonpuistossa on aina skeitattu.

skeittauksen ja aktiivisen osallistumisen avulla sekä laajentaa nuorille tarjottavia psykososiaalisen tuen palveluita.

YAD tarjoaa Skate in -palveluita Vanhassa kirkossa maanantaisin ja keskiviikkoisin Skeittitapulinn aukioloaikoina. Niihin ei tarvitse varata aikaa etukäteen.

– Palveluihin sisältyy ratkaisukeskeistä kertaterapiaa sekä mahdollisuus puhua päihteistä kokemusasiantuntijoiden tai Hamppupelto-hankkeen työntekijöiden kanssa, kertoo Erhola.

Nuoria ovat tukemassa myös jalkautuvat Etsivän työn ammattilaiset.

Myös monikulttuurista toimintaa

Tampereen seurakuntien kulttuurien kohtaamispaikka Marhaban-keskus toimii Skeittitapulilla kesäkuussa ja elokuussa yhdessä Pakolaisnuorten tuki-yhdistyksen kanssa.

Kiertotaloudesta kasvua -hanke jakaa maksuttomia lämpimiä aterioita maanantaisin ja keskiviikkoisin kello 14. Valmiiksi pakatun aterian voi ottaa mukaan tai syödä paikan päällä. Lisäksi tapulin kahvilasta voi ostaa virvokkeita päivittäin.

Kesän aikana järjestetään lukuisia tapahtumia, kuten Tapuliklubi-konserttisarja, kirppiksä sekä kilpailuja, joissa voi voittaa paikallisten skeittikauppojen tuotteita ja lahjakortteja.

Toiminnasta vastaavat Olli Viljakaisen ohella kaksi seurakuntien työntekijää ja kaksi skeittiyhdistyksen työntekijää sekä joukko vapaaehtoisia.

Skeittitapulinn avajaisia vietetään Vanhalla kirkolla sekä Kirjastonpuistossa keskiviikkona 1. kesäkuuta.

Skeittitapuli palvelee arkisin kello 14–20 kesäkuun alusta elokuun loppuun. ♦

Kirsi Airikka

Lisätietoja: skeittitapuli.fi

Lapset paneutuivat ympäristöteemaan

Kuva: Hanna Jussila

"Tää on eka kerta, kun saan käyttää oikeata vasaraa."

Kuva: Kotitalburni

Silva, 5 vuotta, on saanut pöntön sijoitettua lähiympäristöön.

Pönttöjen rakentaminen on kivaa, eikä siinä tarvita kovin monenlaisia tarvikkeita.

Kuva: Kotitalburni

Onni, 6 vuotta, onnistui tehtävässä hyvin: "Tehtiin linnunpöntöt kerhossa. Vasaroiminen oli helppoa ja kivaa sekä jännittävää. Linnunpönttö ripustettiin mökille minun itse valitsemaan puuhun."

"Minä otin ilveksen, koska se on nopea niin kuin minäkin"

Kuva: Hanna Jussila

Kun Jumala loi ihmisen, Hän loi ihmisen myös elämään yhteydessä luomakunnan kanssa. Tesoman kirkon 4-6-vuotiaat päiväkerholaiset ohjaajineen pysähtyivät keväällä ympäristöteeman äärelle.

Vanha sanonta kertoo, että pienistä puoroista kasvaa suuri joki. Tämä oli ohjavana ajatuksena, kun lasten kanssa päädyimme tarkastelemaan ympäristöä nimenomaan lapsen omasta lähiympäristöstä käsin.

Ensin tutustuimme hieman koko maapalloon, etsimme sieltä suuret maanosat, maita jotka lapset tiesivät ja lopulta Suomen ja Tampereen. Huomasimme, kuinka pieni osa suurta maailmaa olemme.

Kävimme keskustelua siitä, mikä onkaan meidän lähiympäristömme. Lopulta päädyimme siihen, että lähiympäristö on se, joka meitä ympäröi. Juttelimme siitä, kuinka tästä ympäristöstä voi pitää huolta.

Roskien siivoaminen ja lajittelu olivat selkeitä lapsille mieleen tulleita keinoja. Mutta miten voi pitää huolta vaikkapa lähiympäristön linnuista? No tietenkin rakentamalla linnunpönttöjä.

Mieluisaa puuhaa

Linnunpönttöjen rakentaminen oli päiväkerholaisille erittäin mieluista puuhaa. Saimme valmiiksi sahatut osat seurakuntien erityisammattihenkilöltä Seppo Peräiseltä. Hän oli tehnyt meitä varten helposti koottavia pönttöjä yhteensä 11 kappaletta.

Jokainen lapsi jaksoi hienosti rakentaa pönttön, jonka sitten viedä kotiin sijoitettavaksi. Osalle lapsista tämä oli ensimmäinen kerta, kun pääsi oikeasti naulaamaan ja rakentamaan.

Pöntöt ovat avattavia, joten niiden puhdistus on helppoa. Yksi pöntöstä jäi Tesoman kirkon pihamaastoon sijoitettavaksi, joten seuraavienkin vuosien kerholaisilla on mahdollisuus päästä seuraamaan sen tulevia asukkeja.

Toinen sanonta kuuluu: ensin työt, sitten huvi. Tämä ei täysin pitänyt paikkaansa kerhossa, koska myös linnunpönttöjen naulaaminen oli suurta huvia ja täynnä iloisia ilmeitä.

Rakentamisen lisäksi ehdimme myös leikkimään ja piirtämään. Lähiympäristöä pohtiesamme lapset saivat piirtää omasta ympäristöstään mieluisan asian. Ja hienoja lasten näköisiä kuvia tulikin.

Viimeisellä projektikerralla lähdettiin ulos leikkimään. Kylmän kevään vuoksi ei eväretkeä pihamaalle saatu toteutettua, mutta onneksi leikit onnistuvat aina. Tutustuimme Suomen luonnossa asuviin nisäkkäisiin, ötököihin, lintuihin ja kasveihin.

Testasimme muistiamme leikkimällä Kim-leikkiä, eli ai-

"Mä tykkään pupuista, niin otin tämän"

Lapset kertovat ympäristöstä

Tesoman 4-6-vuotiaat lapset vastasivat ympäristöön liittyviin kysymyksiin:

Mikä on ympäristö?

- Luonto. Siellä on kaikkia eläimiä; olen nähnyt hirviä ja metsäkauriita.
- Se mitä meidän ympärillä on.
- Ympäriällä oleva asia. Minun ympäristö on äiti ja isi.
- Sitä mikä on ympärillä.

Mikä on parasta omassa lähiympäristössäsi?

- Hiekkakakkujen teko.
- Lähinnä se, kun ruoho on sulanut.
- Tie, joka on puhdistettu hiekasta, niin pääsen polkupyörällä ja potkulaudalla.
- Pieni puisto.
- Mettikössä on mun ja kavereiden maja.

Miten ympäristöstä voi pitää huolta?

- Että ei roskata.
- Suojellaan eläimiä.
- Pitää asiat tietyissä paikoissa, niin pysyvät tallessa.
- Siivoamalla roskat pois.
- Pitämällä se siistinä.

Lapset tutustuivat myös Suomen luonnon eläimiin ja kasveihin.

”Oli kiva tehdä linnunpönttö kerhossa. Kerhotädit auttoivat vasaroimisessa. Laitettiin linnunpönttö mökille Nohkuaan. Isi auttoi laittamaan linnunpöntön puuhun.”

Aino

na yksi kuvista otetaan vuorollaan pois ja koetetaan muistaa, mikä kuva kortissa oli. Erittäin hienosti muisti lapsilla toimi. Tämän lisäksi vielä mietimme, mikä eläin muistuttaa minua, tai mikä on minulle jostain syystä mieluisa.

Ympäristöprojekti lasten kanssa oli mieluisa. Lapselle on luontaista olla osallinen ja innostuva toimija. Lapset mielellään tutkivat, kokeilevat ja oppivat asioita, jos heille suodaan siihen mahdollisuus.

Päiväkerhoissa ryhmät ovat lasten kokoisia. Toiminta on monipuolista ja tukee lasten oppimista leikin, liikunnan, taiteiden, itseilmaisun ynnä muun sellaisen tavoin.

Seurakuntien varhaiskasvatuksessa jokainen lapsi on ainutlaatuinen, arvokas ja Jumalan luoma. Meidän aikuisten tehtävä on suoda lapselle mahdollisuus tutustua ympäröivään maailmaan, eikä se vaadi suuria asioita.

Päinvastoin – aikuisenkin olisi hyvä huomata, miten pienistä ja ehkä meistä vähän arkisistakin asioista voikin ilahtua. Ja nämä asiat ovat juuri niitä, joista meidän tulee huolehtia. Ne pienimmätkin. ♦

Hanna Jussila

vs. varhaiskasvatuksen ohjaaja
Harjun seurakunta, Tesoma

Kuva: Kotaharju

Noomi ja kerhossa rakennettu linnunpönttö.

Kuva: Hanna Jussila

Ahkeroinnin tuloksena valmistui näin komeita lintujen asuntoja.

TAVOITTEENA YHDENVERTAISET EDELLYTYKSET

- Tampereen lähiseurakunnat ovat yhteistyössä työstäneet Tampereen seudun seurakuntien yhteisen varhaiskasvatussuunnitelman, jossa yhdistyvät seudulliset suuntaviivat ja paikalliset suunnitelmat.
- Tämän varhaiskasvatuksen ja perhetoiminnan laatuasiakirjan tavoitteena on luoda yhdenvertaiset edellytykset seurakuntien varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvulle, kehitykselle ja oppimisille.
- Tampereen seurakunnan oma suunnitelma on vielä työn alla. Tampereen seudun seurakuntien yhteinen varhaiskasvatussuunnitelma löytyy jo nyt Tampereen seurakuntien kotisivuilta kohdasta Toimintaa – lapset ja perheet, tai käyttämällä hakusanaa vasu.

[tamperenseurakunnat.fi/
lapsetjaperheet](https://tamperenseurakunnat.fi/lapsetjaperheet)

”LUOTAN, ETTÄ MINUA KANNATELLAAN”

Viime syksynä näyttelijä-muusikko Ronja Alatalo sai ensi-illan alla ohjeen: älä tee miellyttääksesi muita, vaan itsellesi. Koska hyvää kannattaa jakaa, hän kirjoitti aiheesta tuhansille Instagram-seuraajilleen.

TEKSTI: **Elisa af Hällström** KUVAT: **Hannu Jukola**

Tänään laulan, kerron ja näytän suruni, rakkauteni ja vihani. Annan ääneni särkyä, parantaa ja koskettaa – itseni lisäksi niitä, joiden kanssa saan jakaa tilan, **Ronja Alatalo** kiteyttää.

Kyky sanoittaa tunteita ja toiset huomioiva oleminen sekä itsevarmuus välittyvät Alatalon muistakin päivityksistä. Valloittava hymy, lämmin energia ja pohdinta ovat totta myös kohdatessa.

Valoisuudesta voi ainakin osittain kiittää Lahden kansanopiston teatterikoulutusta, sillä kuten usein käy, on kansanopistossa vietetty aika kirkastanut Alatalolla mielen päällä ollutta ja tulevaa. Tänään teatteri on hänelle kutsumus omasta lähtökohdasta ajateltuna.

– Syyni näyttämölle astumiseen ovat muuttuneet. Ei tarvitse joka ilta onnistua. Ei tarvitse astua lavalle, koska on pakko. Nousee lavalle, koska aidosti haluaa. Syvä tarve minussa kysyy, leikitäänkö. Sitä on ollut kova ikävä, Ronja Alatalo avautuu lempikahvilassaan Tampereen keskustassa.

– Teatteri on väylä kaikille mahdollisille tarinoille. Kaikesta, mistä ei voi puhua, voi laulaa.

Vuosien työtaakka painoi

Kaksi vuotta sitten epävakaa maailmantilanne vaikutti monen jaksamiseen, Alatalonkin. Opiskelu Tampereen ammattikorkeakoulun musiikkiteatterikoulutuksessa oli arkea.

Sitä ennen oli hengästyttävä määrä muuta tekemistä: lukuisat roolit musikaaleissa ja televisiosarjoissa, taide- ja tanssiopinnot, vapaaehtoistöitä Suomessa ja Tansaniassa, brändin luominen sosiaalisessa mediassa, kaupalliset yhteistyöt ja mainosprojektit, tanssi- ja joogatuntien ohjaaminen sekä musiikin tekeminen ja keikat.

Joka aamu Alatalo itki, pyyhki kyyneleet ennen tunneille menoja ja laitto huulipunaa. Vuosien työtaakka painoi, ja arkiset asiat tuntuivat raskailta. Samaan aikaan hän rakastui.

– Aiemmin ei ollut aikaa romanttiselle rakkaudelle. Kun sitä yhtäkkiä oli, pintaan nousi kohtaamattomia asioita.

– Ajattelen, että jokainen ihmissuhde on ensisijaisesti matka itseen, omiin tapoihin rakastaa, ottaa rakkautta vastaan ja sitä kautta toisiin. Rakkaus saa meidät ottamaan suuria riskejä, Alatalo pohdiskelee.

Sukellus syvyyksiin ja pintaan

Ahkeraksi tunnustautuva Alatalo sanoo suorittaneensa ja toteuttaneensa haaveita.

– Minua varoiteltiin kovasta arjesta ja kunnianhimos- ta, mutta se vain sisunnutti. Kun on valoisa, avoin ja reipas, alkaa noudattaa sitä mantraa.

Alatalolla todettiin vakava uupumus. Hän pääsi terapiaan ja nojasi tukiverkkoon. Mielenterveysjonoja hän pitää älyttöminä.

– En tiedä ketään, joka ei olisi ottanut tästä ajasta ko- lausta. Meillä ei ole varaa menettää ketään, 22-vuotias Ala- talo muistuttaa.

Kansanopistoon hän haki, koska päätti tehdä jotain vain itselleen.

– Oli pakko keksiä, mitä järkevää voin tehdä toipumi- sen tueksi, ja joka vastaa sitä, mitä osaan valmiiksi, mistä nautin ja missä voin ottaa lahjat käyttöni.

Lahdessa, uudessa ympäristössä, sisintä saattoi tarkas- tella virkeämmin silmin.

– Olen halunnut selvittää, mikä on minun ja näyttämön suhde. En voi sanoa saaneeni etäisyyttä teatteriin, vaan nimenomaan sukeltanut sen syvyyksiin. Nälkä lavalle on edelleen, se vain on erilainen.

Alatalo on huomannut, että teatterikoulutus yhteisöi- neen on ollut pitkään aikaan parasta, mitä hänelle on ta- pahtunut.

– Se on saanut tajuamaan sen, mitä tahdon.

– Lahden teatterikoulutus oli huomattavan hieno ko- kemus. Omat lahjani voivat parantaa myös minua. Kou- lutus on tunnettu käänteentekevästä alustana löytää itsen- sä niin näyttelijänä kuin ihmisenäkin. Tämä on ollut tur- vasatama, jossa olen saanut löytää tämänhetkisen itseni kaikkine puolineen.

On ollut mahdollisuus hengähtääkin.

– Olen tottunut baletin maailmaan, matkustanut paljon ja työmoraliini on ollut vaikuttava. Nuorena, jos en ollut iltaesityksessä, treenasin balettia. Lukiossa muut menivät kotibileisiin, minä nukkumaan, koska teatterilla oli tup- lanäytös tai seuraavana aamuna maski Ylellä, hän kertoo.

Toisessa yhteydessä Alatalo näkee elämän olevan sekä- että, ei joko-tai. Sekä tragediaa että komediaa.

– Uskon, että sen saat, mitä annat, hän lisää.

Tarinat tekevät minut

Menneessä oleva saa yhä vakavoitumaan.

– Olen kohdannut pimeitä asioita ja tehnyt töitä aikuis-

"Teatteri on väylä kaikille mahdollisille tarinoille. Kaikesta, mistä ei voi puhua, voi laulaa."

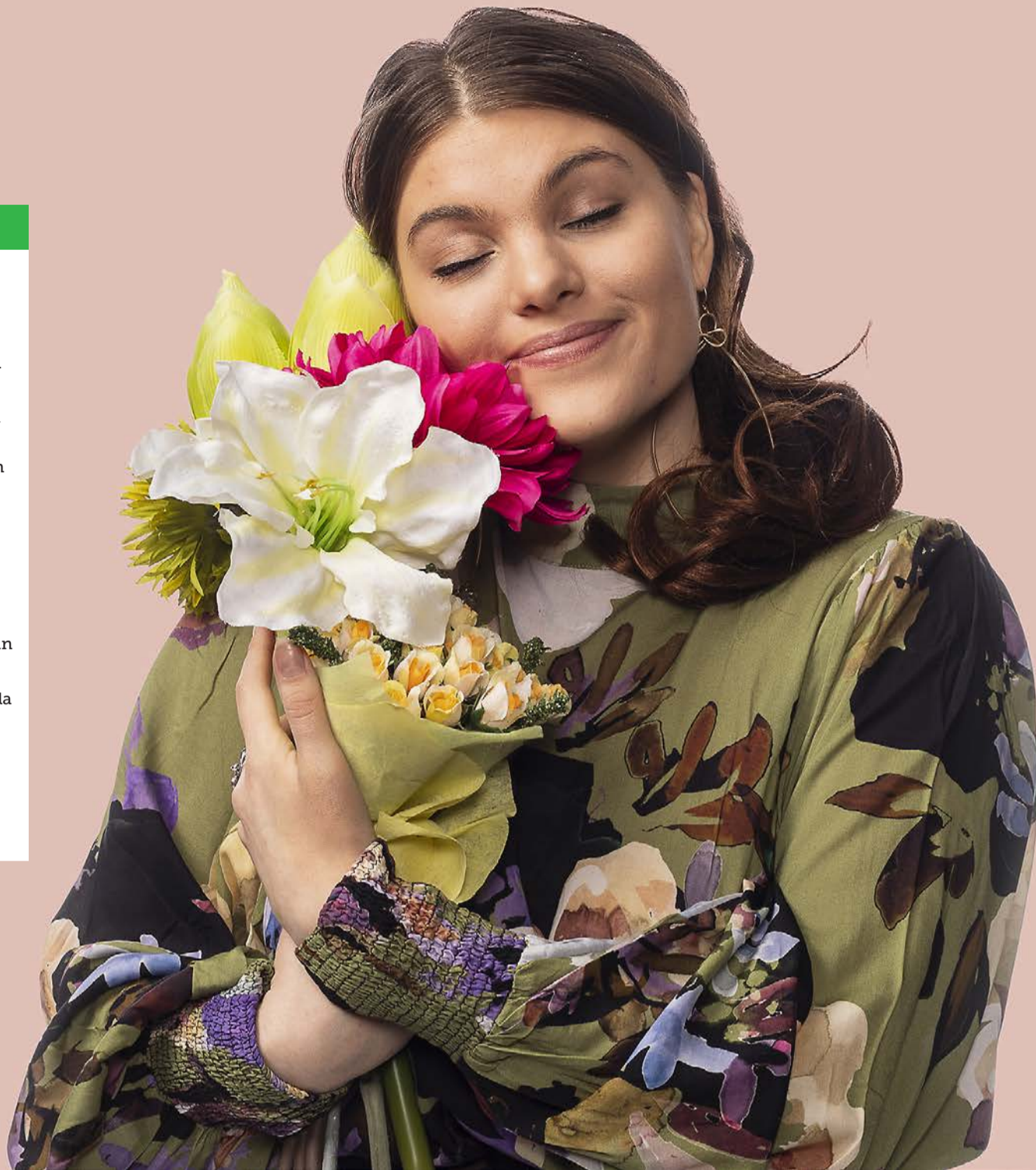

"En tee sitä, mikä on helppoa, vaan sen, mikä on minulle oikein", sanoo näyttelijä ja muusikko Ronja Alatalo.

RONJA ALATALO

- Näyttelijä, muusikko
- Syntynyt 1999 Tampereella
- Opiskelee musiikkiteatterin ammattilaiseksi Tampereen ammattikorkeakoulussa
- Draamakasvatuksen ja tanssipedagogiikan perusopinnot avoimesta yliopistosta. Muut opinahjut Tampereen ilmaisutaidon lukio, Lahden kansanopisto, Suomen Kansallisoopperan balettioppilaitos
- Näytellyt useissa Tampereen teattereissa ja esiintynyt laulajana
- Sosiaalisen median vaikuttaja. Instagram-tilillä @rakkaudellaronja on noin 17 500 seuraajaa
- Ura alkoi Annie-musikaalin pääroolilla Tampere-talossa 12-vuotiaana
- Kesällä tykkää kävellä paljain jaloin maksimekko tuulessa liehuen mukanaan vain uikkarit, puhelin ja aurinkolasit

Ronja Alatalo on opetellut olemaan armollisempi itselleen. "Maailma otsaholvini takana on arvokkain omaisuuteni."

ten maailmassa. Ollut kuin pesusieni, imenyt kaiken kuulemani. Olen nähnyt aikuisten kamppailua, eikä taidealastakaan ole tullut ruusuista kuvaa, Alatalo kertoo.

Pienestä asti hänestä on ollut ihanaa istuskella aikuisten kahvipöydässä mieluummin kuin kehotuksista huolimatta mennä leikkimään muiden lasten kanssa.

– Rakastan tarinoita. Kaikki kuulemani keskustelut ovat ehdottomasti tehneet minusta minut ja lisänneet ymmärrystä ihmisyydestä.

Ronja Alatalo on nelilapsisen perheen esikoinen.

– Kaiken vastapainoksi olen kasvanut Huvikummissa. Olohuoneessa oli prinsessalaatikko, ja ollaan tanssittu villisti äidin ja sisarusten kanssa. Se on ehdottomasti syy, joka on ajanut minut teatteriin.

Viime vuoden ajan hänellä on äitinsä Rian kanssa ollut yhteinen yritys.

– Tuskin äidin ja tyttären suhde on koskaan mutkaton, koska on pakko kohdata kaikki. Mutta äiti on paras kaverini. Äiti on voimaeläimeni, Alatalo sanoo ihailua äänessään.

Työn maailmaan nuorena solahtanut Alatalo ei ole jäänyt yksin. Tukijoukkoihin on kuulunut kansanäyttelijöitäkin, kuten Petra Karjalainen ja Anu Niemi.

– Minua on autettu valtavasti. On otettu koppia, autettu löytämään omaa juttua, kannustettu omaan ääneen. On laitettu kylmään veteen selviämään, hän kiittää.

Bohemisti uskostakin

Ronja Alatalon tähänastinen elämä ei ole kulkenut tyyppillisiä teitä, vaan on paikoin sadunomainen. Kun ensimmäinen suuri rooli tuli teininä kohdalle, hän oli vilpittömän yllättynyt.

– Olen elämän lapsi ja aina uskonut, että elämä näyttää minulle, mitä pitää tehdä. Luotan siihen, että minua kannatellaan.

Jonkin sortin huolettomuus ja epäsovinnaisuus liene-

vät yhteistä taiteilijasieluille. Niitä toteutuu Alatalossakin.

– Olen suht boheemi. Aikuisuus on siitä jännää, että pitää itse päättää. Kukaan ei sano, että nyt ensi vuonna sitten tuolle luokalle. Aika tavallaan menettää merkityksensä, hän miettii.

Henkiset asiat hän haluaa säilyttää henkilökohtaisina.

– Uskon meitä kaikkia suurempaan voimaan, jolle minulla on monta nimeä. Suhteeni korkeampaan voimaan on

"En tiedä ketään, joka ei olisi ottanut tästä ajasta kolausta. Meillä ei ole varaa menettää ketään."

henkilökohtainen, ja toivo on kaiken voimani lähde. Minulla on boheemi suhde uskontoon. Instagramissa minua seuraa henkisyystä kiinnostuneita ihmisiä.

– Riparivuonna minulla oli 60 esitystä kesäteatterissa, ja oli lähellä, etten ehdi leirille. Löytyi yksi ainoa, jolle ehdin. Leiri Ahvenanmaalla oli hieno kokemus.

Konfirmaatio pidettiin Aleksanterin kirkossa, josta tuli sen myötä Tampereen kirkkoista Alatalolle erityisin. Virsiä hän kertoo opetelleensa ulkoa lukuisan määrän ja osallistuneensa jopa virsikiilpailuun.

Lapin pyhään

Ronja Alatalosta piti tulla balettitanssija, mutta keho ja mieli eivät kestäneet vaatimuksia. Heräsi kiinnostus tanssin terapeuttisista ja korjaavista muodoista, ja johdatettiin opiskelemaan niitä. Alatalo kertoo nauttivansa tanssin opettamisesta. Itseään kohtaan hän on opetellut armollisuutta.

– Iso osa haaveistani on toteutunut, mutta olen ollut itselleni ankara, Ronja Alatalo myöntää.

Kesän alussa hän pitää Tampereella matalan kynnyksen balettikurssin kaiken ikäisille sekä nuorten tanssikurssin. Lisäksi hän on sosiaalisen median vaikuttaja.

– Olen ollut valtavan etuoikeutettu saadessani tehdä monenlaisia töitä. Olen saanut tavata paljon ihmisiä koko pandemian ajan, Alatalo tuumaa.

Rauhoittumista ja ajan kadottamista hän on puolestaan kokenut isoisän, Mikko Alatalon Levin-mökiltä. Keväällä kahvilassa kuulen: "Oi elämä, jos sulla ei ole mitään parempaa, niin auta, että lähdän Lappiin asumaan". Se toteutuu elokuussa.

– Suuntaan asumaan kohti pohjoista. Muutto on varmistunut, joten se on haave, jonka toteutan, hän iloitsee.

– Siellä olen aidoimmillani minä. Etelässä vauhti tuskin hidastuu, mutta meidän Mikon mökillä saan hengiteltä. Käyn siellä paljon. Kahden vuoden aikana olen ollut siellä kuukausia. Mikään ei ole niin pyhää kuin Lapin luonto.

– Työni eivät ole paikkasidonnaisia. Sosiaalista mediaa voi tehdä missä vain, ja laulukeikkojen takia ajan ympäri Suomea.

Alatalo haluaa tehdä hyvinvointijuttujakin.

– Taidealalla epävarmuus on aina olemassa. Mikään ei ole varmaa, ja kaikki muuttuu koko ajan. Tätähän freelancerius on. Toisaalta etenkin naisten yrityksiä on viime aikoina noussut, on tullut startuppeja ja loistavia ideoita, hän sanoo luottavaisesti. ♦

Kuva: Juha-Pekka Aaltonen

Lapsille on luvassa seikkailupäiviä ja kerhotoimintaa kesäkuussa Tampereen keskustassa.

Seikkailupäiviä ja kerhotoimintaa kaupungin ytimessä

Tampereen seurakuntien leirikesä järjestää tänä kesänä viisi toiminnantäyteistä seikkailupäivää aivan Tampereen keskustan ytimessä.

Mukaan ovat tervetulleita kaikki 7-14-vuotiaat. Päivä aloitetaan aina Vanhalta kirkolta, Keskustorilta. Tapahtumat ovat maksuttomia.

– Varaathan paikkasi nopeasti, sillä paikkoja on rajoitettu määrä. Tule mukaan viettämään elämyksiä täynnä olevaa kesää kanssamme, kutsuvat kesäksi palkatut kerhonojajaajat **Pihla Suhonen** ja **Oona Putkonen**.

Seikkailupäivät kello 9-15: tiistai 7.6. Amazing race, tiistai 14.6. Vauhtia ja vilskettä, perjantai 17.6. Suuren mysteerin jäljillä, keskiviikko 22.6. Seikkailu Viikinsaareen, torstai 23.6. Juhannusta juhlimaan. Ilmoittautuminen verkossa: tampereenseurakunnat.fi/leirikesa.

Kerhotoimintaa Vanhalla kirkolla

Tarjolla on myös kerhotoimintaa lapsille keskustassa kello 7.30-13 Vanhalla kirkolla.

Ohjattu toiminta alkaa kello 8.30. Kerhopäivät ovat maksuttomia, eikä niihin tarvitse ilmoittautua. Kerhoissa ei ole järjestetty ruokailua, joten lapselle tulee ottaa eväät mukaan.

Kerhopäivät kello 7.30-13: maanantai 6.6., keskiviikko 8.6., torstai 9.6., maanantai 13.6., torstai 16.6., maanantai 20.6., tiistai 21.6.

Tampereen seurakuntien Elämysesä on osa osallistuvan budjetoinnin menetelmää. Se vastaa seurakuntalaisten aloitteisiin järjestää nuorille työtä ja koululaisille turvallista kesätoimintaa.

Lisätietoja: Leirikesästä vastaava nuorisotyönohjaaja Mari-Anne Luukas, mari-anne.luukas@evl.fi, 050 400 5654

**TAMPEREEN
RAUHANYHDISTYS RY.**

Nekalankulma 1, Tampere

**Seurat
pääsääntöisesti
keskiviikkoisin ja
lauantaisin klo 19
sekä sunnuntaisin
klo 18.**

Ajantasaista toimintakalenteria ylläpidetään internetsivuilla, joista seurat on myös kuunneltavissa: tampereenrauhanyhdistys.fi

Terapiasielunhoito Samuli

P. 040 550 16 61

samulivisto@yahoo.com

www.terapiasielunhoitosamuli.webnode.fi

Fb: Terapiasielunhoito Samuli

Herättäjä-Yhdistys

pe-su 1.-3.7. Herättäjäjuhlat

matka Joensuuhun,

lähtö Keskustorin

Vanhalta kirkolta 1.7. klo 9.30.

Ilmoittautuminen

p. 02 4123 500, tiedustelut

Jaana Rantala p. 0400 477 836

ke 13.7. klo 18.30 seurat

Messukylän vanhassa kirkossa

(Kivikirkontie 2)

Ilmoitusmyynti

Tero Taipale, p. 040 641 1163

tero.taipale@tamperelainen.fi

tre.ilmoitukset@tamperelainen.fi

Ammattilaiset palvelevat

Kodin perussiivoukset

Yritysten siivoukset

Remonttisiivoukset

Muuttosiivoukset

Pyydä tarjous:

045 126 6938

Anna siivous-

lahjakortti!

www.uusierasisiivouspalvelut.fi

Sinulle, joka olet menettänyt läheisesi -palveleva perheyryksemme

Päivystys 24h - 050 362 9690

Kalevan puistotie 17
(03) 255 4102

Kauppakatu 12
(03) 253 1720

Aleksanterinkatu 15
(03) 212 2137 (htsto Vuori)

Palvelemme joustavasti myös liikeaukioloaikojemme ulkopuolella.
www.tampereenhautauspalvelu.fi

*Avain asiantuntemukseen
Paikallinen välittäjäsi!*

Juha Alakärppä 040 1601482 Johannes Karjalainen 040 7076110 Marja Karjalainen 0400 640924 Janne Koivisto 041 5136669

ASUNTOPALVELUKARJALAINEN.COM

SKVL

Keskisenkatu 10, 33710 Tampere

**Tarja Keskinen
PSYKOTERAPEUTTI**
(Valvira, Kela)
psyk. sairaanhoitaja
diakonissa

puh. **045 867 4525**

s-posti:

ajanvaraus@tarjakeskinen.fi

www.tarjakeskinen.fi

Koskikeskuksen apteekki

**Meiltä myös lääkkeiden ja apteekkituotteiden
kotiinkuljetus, ota yhteyttä!**

Koskikeskus 1. kerros, Koskenrannan käytävä

Hatanpään valtatie 1, 33100 Tampere

Puh. 010 411 6800

info@koskikeskuksenapteekki.fi

www.koskikeskuksenapteekki.fi

Avoinna:

Ma-pe 9-20

La 10-18

Su 12-18

Häälahjaksi metsänsuojelua

Anniina Haanpää ja Leo Jämsä haluavat elää mahdollisimman ympäristöystävällisesti arkielämässään. Ilmastonmuutoksen ehkäiseminen ja luonnonsuojelu ovat nuorelle kihlaparille tärkeitä arvoja, joita he haluavat vaalia myös häissään.

Partio on sekä **Anniina Haanpäälle**, 26, että **Leo Jämsälle**, 27, rakas harrastus. Sen kanssa he tapasivat ensimmäisen kerran vuonna 2011 kotikaupungissaan Oulussa.

– Vuosiin ei kuitenkaan oltu tekemisissä. Vuonna 2015 alettiin järjestää yhtä alueellista partiotaapahtumaa, ja siellä järjestäjinä olimme yhteyksissä, kertoo Haanpää.

– Keväällä 2016 Anniinalle iski kaamea särky viisaudenhampaaseen. Hän ei tiennyt, mistä voisi apua pyytää, joten hän kysyi minulta. Viestittely jäi päälle. Ei mennyt kauaa, kun sitten lähdettiin treffeille, jatkaa Jämsä, joka tuolloin opiskeli hammaslääketiedettä Oulussa.

Nykyisin hän asuu Tampereella ja toimii hammaslääkärinä terveyskeskuksessa. Anniina Haanpää opiskelee informaatiotutkimusta Oulussa.

Kuuden seurusteluvuoden jälkeen nuoret ovat päättäneet solmia avioliiton. Heidät vihittäin 24. syyskuuta Oulun Karjasillan kirkossa.

Avioliitto merkitsee kummallekin elämän jakamista toisen kanssa. Lisäksi se on turvallinen ja järkevä ratkaisu.

Jämsä haluaa kirkollisen vihkimisen kirkossa.

– On hienoa, ja omalla tavallaan asiaankuuluvaa menä kirkossa naimisiin, puitteet ovat hienot. Olen meistä ehkä se perinteisempi, ja kirkossa vihkiminen on minulle tärkeää.

Haanpää oli eronnut kirkosta vuosia sitten, mutta halusi liittyä takaisin seurakunnan jäseneksi sulhasensa vihkitöiveen takia.

Vieraslistalla eniten ystäviä

Hääjuhlaa vietetään Oulun Alppimajalla noin 135 juhlaiveraan kera. Eniten on kutsuttu ystäviä.

Anniina Haanpää ja Leo Jämsä pukeutuvat juhliin miehellään omiin kansallispukuihinsa, vaikka hääasuiksi niitä ei valittukaan. Jämsällä on yllään Keski-Pohjanmaan eli Kaustisen puku. Haanpää on pukeutunut Orimattilan pukuun.

Anniina Haanpää ja Leo Jämsä menevät naimisiin 24. syyskuuta. Kihlaparin mukaan on kivaa mennä naimisiin, sillä ihmiset ovat selvästi kaivanneet juhlia. Hääjärjestelyjä on myös hauska tehdä.

Nuoren parin ympäristöystävällinen ajattelu näkyy hääjuhlissakin. Vieraille on järjestetty bussikuljetus kirkolta juhlapaikkaan.

– Onhan se ekologinen ratkaisu, mutta myös käytännöllinen järjestely kaupungissa. Jokaisen ei tarvitse kulkea omalla autolla kirkon ja juhlapaikan välillä, toteaa Jämsä.

– Todella monilla meidän kavereista ei edes ole autoa, joten bussi on tarpeen, lisää Haanpää.

Pääosa juhlapaikan koristeiluista hoituu talon puolesta. Yhtenä valintaperusteena olikin se, että talossa olisi tilaan sopivia koristeita jo olemassa.

– Lisäksi koristelussa käytetään luonnosta kerättyjä kasveja ja varpuja – riippuen äitini näkemyksestä, kertoo Jämsä.

Juhlamenu on monipuolinen. Pöydässä on sekä kasvis-että lihavaihtoehto.

– Iso osa kavereista on kasvissyöjiä tai vegaaneja, joten heille sopivaa ruokaa on joka tapauksessa tarjolla. Kotona syömme nykyään äärimmäisen harvoin punaista lihaa, joten ajattelimme, että juhlan kunniaksi sitä saa kuitenkin olla tarjolla, kertoo nuori pari.

Ruokahävikki harmittaa Haanpäättä. Siksi hän suunnittelee ottavansa hääjuhlaan rasioita, joihin vieraat voisivat pakata ruuantähteitä mukaan illan päätteeksi.

– Toivon, että juhlapaikan henkilökunta on tästä samaa mieltä. Partiossa on opittu pakkaamaan kaikki sopanjamät leiriläisten mukaan viikonlopun päätteeksi.

Asut käytettyjä tai vuokrattuja

Kihlapari on miettinyt ekologisuutta myös pukeutumisessa.

– Minulle oli tärkeää löytää käytetty puku häihin, tosin pidin hyvänä vaihtoehtona myös uuden puvun ostamista. Tässä tapauksessa olisin ostanut asun, jonka tiedän tulevan oikeasti käyttöön juhlien jälkeenkin. En halua ostaa kertakäyttövaatetta. Kaveri onneksi vinkkasi hyvästä käytettyjen pukujen liikkeestä, josta löytyi heti hauska 1980-luvun puku, iloitsee morsian.

Sulhasen pukuasiaa on vielä mietinnässä.

– Vuokrapuvulla luultavasti mennään. Haluan kuitenkin, että hääpuku on juhlava, joten ostetulle puvulle ei välttämättä ole käyttöä juhlan jälkeen.

Vihkisoremukset ovat vielä hankkimatta. Ne kuitenkin teetetään Tampereella samalla kultasepällä kuin kihlasor-

muksetkin. Ne ovat kevyttä titaania, joka kestää myös retkeilykolhut.

Lahjaksi metsää kaikille

Jämsä ja Haanpää ovat toivoneet häälahjaksi lahjoituksia metsien suojeluun. Pari on perustanut merkkipäiväkeräyksen Luonnonperintösäätiölle, joka käyttää lahjoitukset metsän ostamiseen. Idea oli sulhasen.

– Partiolaisina metsä tietenkin on lähellä meitä. Metsää ei ole loputtomiin, ja sen monimuotoisuutta tulee vaalia. Metsä on meidän kaikkien yhteistä omaisuutta, ja siksi on hyvä, että se säilyy perintönä eteenpäin, kertoo Jämsä.

Myös Haanpää oli miettinyt, kuinka häiden tavaralahjat voisi välttää.

– Sitten Leo ehdotti ihan yllättäen tällaista keräystä. Se oli tosi hyvä idea, kertoo morsian haltioissaan.

Metsä on molemmille rauhoittumisen ja inspiraation paikka, jossa mieli lepää.

– Partiolaisena metsässä tulee toki tehtyä usein kaikenlaista hauskaa ja vauhdikastakin monen ikäisten ihmisten seurassa. Se on yhteinen kokemisen paikka, miettii Haanpää.

Häämatka koti-Suomessa

Anniina Haanpää ja Leo Jämsä haluavat tehdä häämatkansa kotimaassa.

– Suomessakin on paljon nähtävää. Ähtärin eläintarhan lähellä oleva Hotelli Mesikämmen kiinnostaa arkkitehtuurinsa puolesta. Siitä ajattelimme jatkaa Imatran valtionhotelliin. Katsotaan, mitä muuta sitten keksimme, kertoo Jämsä.

– Ensi vuonna meillä on luvassa iso partioleiri Etelä-Ko-reassa, ja elokuussa on kavereiden häät Tšekissä. Ulkomaanreissuja on siis luvassa ilman sen kauemmas tehtävää häämatkaakin, jatkaa Haanpää.

Nuorten tavoitteena on tehdä ekologisia valintoja jokapäiväisessä elämässä ja arjessa myös tulevaisuudessa.

– Yritämme valita kestävästi tuotettuja tuotteita ja välttää turhaa ostamista. Pyöräilemme ja kävelemme paljon. Meillä on auto Oulussa, mutta sekin on aika vähäisellä käytöllä. Tampereella autolle ei ole ollenkaan tarvetta, kertoo Haanpää.

– Toivoisin kyllä parempia pyöräteitä tänne Tampereelle, lisää Jämsä, pyöräilykaupunki Oulun kasvatti. ♦

Kirsi Airikka

Kuvajournalisti, toimittaja Rauli Virtanen on raportoinut maailman kipupisteistä yli 50 vuotta.

Kuvia kriisialueilta 50 vuoden ajalta

Tampere-talon kesänäyttelyssä matkataan pitkän linjan ulkomaantoimittajan kanssa maapallon kriisialueille aina 1970-luvun Vietnamista nykypäivän Ukrainaan.

Ulkomaankirjeenvaihtaja, tietokirjailija, kuvajournalisti ja tv-tuottaja Rauli Virtanen (s. 1948) dokumentaarinen *Saigonista Kiovaan 1972–2022* -valokuvanäyttely kattaa puoli vuosisataa maapallon kriisialueiden elämää.

Näyttelyn vanhimmat kuvat ovat syksyltä 1972, jolloin Virtanen matkusti Vietnamiin raportoimaan siellä vallinneesta sodasta. Tuoreimmat kuvat kertovat viime kuukausien Ukrainan-konfliktin tapahtumista.

Rauli Virtanen on tullut suomalaisille tuntuksi miehenä, joka on aina siellä, missä tapahtuu. Hän on raportoinut maailman kipupisteistä sekä vapaana toimittajana että pysyvänä kirjeenvaihtajana Suomen tärkeimmissä tiedotusvälineissä.

Tampere-talon näyttelyssä on esillä uutiskuvia, joita Virtanen on ottanut reportaasimatkoillaan lukuisilta sotatoimialueilta. Mukana mahtuu monta historiallista hetkeä Romanian ja Nicaraguan vallankumouksista talibanien hallitsemiaan Afganistaniin. Virtanen näyttelyssä on mukana kuvia myös monista hänen kohtaamistaan merkkihenkilöistä.

Näyttelyn pääosassa ovat kuitenkin konfliktien ja kriisien tuntemattomat ja unohtetut uhrit pakolaisista ja lapsityöläisistä lapsisotilaisiin sekä kehittyvien maiden tavalliset ihmiset, joita Virtanen valokuvaa empatialla. Mielialan nostattajina koskettavissa kuvaseinissä ovat monikulttuurisen maailman monet ystävälliset kasvat ja lasten ilo ja toiveisuus. ♦

Saigonista Kiovaan 1972–2022 -valokuvanäyttely Tampere-talon Duetto 1 -salissa 1.7.–10.8. Liput Tampere-talo ja Lippu.fi. Näyttelyä suositellaan yli 12-vuotiaille.

Teatterikesän keskiössä perhe ja mieli

Tampereen Teatterikesän pääohjelmistossa nähdään jälleen kansainvälisiä esityksiä. Pohjoismaiden suurin teatterifestivaali esittelee myös laajan kattauksen kotimaista teatteria.

Esitykset valinnut taiteellinen johtoryhmä, Hilkka-Liisa Iivanainen ja Tanjalotta Räikkö, luonnehtii ohjelmistoa:

”Pääohjelmiston keskiössä on tänä vuonna perhe ja mieli – niin mielenmaisema kuin mielenterveyskin. Nyt jos koskaan on aika kysyä, mitä inhimillisuus, läheisyys ja lämpö meille merkitsevät.”

Pääohjelmistossa on tänä vuonna kaikkiaan 19 tuotantoa. Kansainvälisiä esiintyjäryhmiä saapuu Ranskasta, Espanjasta ja Belgiasta.

Kotimaisessa ohjelmistossa nähdään esityksiä muun muassa Kansallisteatterilta, Helsingin Kaupunginteatterilta, Oulun ja Rovaniemen teattereilta, Red Nose Companylta, KOM-teatterilta, Q-teatterilta ja Turun Kaupunginteatterilta. Lisäksi mukana on useita vapaan kentän ryhmiä.

Tampereen Teatterikesä

1.–7.8. Lisätietoja: teatterikesa.fi

MISSIO 2022 TULEE OLETKO VALMIS?

Valtakunnallinen
mediakampanja
19.9. – 16.10.2022

Yhteistyössä eri kirkkokuntien,
herätysliikkeiden, kristillisten
järjestöjen ja seurakuntien
kanssa

Lähde mukaan ja haasta ystäväsi!

OLETKO SINÄ

yksi kristityistä, joka voisi mahdollistaa suomalaisten tavoittamisen evankeliumilla?

Lahjoita sinulle sopiva summa ja haasta ystäväsi mukaan!

Missio muodostuu seuraavista:

- Laaja medianäkyvyys
- Henkilökohtaiset kohtaamiset
- Seurakuntien tapahtumat
- Diakonia

Lahjoita osoitteessa missio2022.fi/lahjoita

Presidentinkin yhtyy heidän huoleensa

Tällä kertaa Kalevan Karhujen Pesukarhujen seikkailijajoukkueen tapaamisen aiheena on eräs partiolaisten perustaidoista: kuinka keitetään vettä maitopurkissa. Tämä kun ei oikein onnistunut partiotaitokisoissa.

Mutta on listalla toinenkin asia. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on nimittäin lähestynyt poikia kirjeellä, jossa hän kiittää ajatusten- jaosta kanssaan. ”Nostatte esiin hyvin tärkeitä asioita, joiden puolesta itsekin teen töitä.”

Seikkailijoiden ryhmänjohtajista toinen, **Satu-Maria** ”Punis” **Turunen** esittelee kirjettä, samalla kun Sasu Turunen kaivaa trangioita esiin.

Kaikki lähti liikkeelle päivänä, jolloin muisteltiin partioliikkeen perustajaa, lordi Robert Baden-Powellia sekä tyttöjen partiujohtajana vaikuttanutta Olave Baden-Powellia. Tehtävänä oli maailmanlaajuinen vaikuttaminen, ja joukkue päätti lähestyä päättäjiä kirjeellä.

”Me olemme 11-vuotiaita partiolaisia partiolippukunta Kalevan Karhujen Pesukarhujen seikkailijajoukkueesta. Meitä mietityttää ja huolestuttaa moni asia”, alkaa kirje, jonka lähettäjät kertovat mieltäneensä kokouksessaan lapsia, jotka elävät pelon keskellä.

Maailman tilanteen ja rauhan lisäksi huolen aiheisiin kuuluu ilmastomuutos. Pojat toivovat, että mentäisiin jatkuvasti kohti pienempää hiilijalanjälkeä, jolloin käytössä olisi ekologisempaa teollisuutta ja ekologisempia tuotteita.

He toivovat myös, että taloudelliseen tasa-arvoisuuteen kiinnitetään tulevaisuudessa vielä enemmän huomiota ja että kaikilla on mahdollisuus elintasoon, jolla voi ostaa ruokaa, vaatteita ja lääkkeitä. Kirjeen lisäksi he ovat tehneet asiasta videon Facebookiin.

– Arvostan kirjettä ja sitä, että presidentti käytti aikaa vastatakseni siihen, ”Punis” toteaa.

– Täällä oli epäilystä, että noinkohan nuo päättäjät meitä kuuntelevat.

Kirje päättyi kansainvälisen ilmastopaneelin IPCC pääkirjoittajalle, ilmastotutkija Tero Mustoselle, joka on ollut myös Kalevan Karhujen jäsen vuodesta 1986 alkaen, ja käynyt samalla kololla oman par-

tiouransa. Hän lupasi välittää toiveet tiedoksi maailman ja YK:n ilmastopäättäjille.

”Te voitte tehdä paljon, kaikki on vielä edessä. Seikkailijajoukkueita siis tarvitaan!”, Mustonen viestitti.

Kirje sai vastauksia ilmastopaneelin Intian, Ranskan, Uuden Seelannin ja Britannian edustajilta, jotka jakavat saman huolen. YK:n edustaja, tohtori Debbie Ley koki poikien viestin kannustavana.

Asia sai huomiota *Helsingin Sanomissa* useainkin kertaan. Pesukarhujen kirje julkaistiin lisäksi huhtikuun *Sillan* Lukijalta-palstalla, toiveeksi tamperelaisille päättäjille. Satu-Maria Turunen lupaillee juttua myös Kalevan Karhujen omaan *Ällikkään*.

Kololle kokoontunut porukka kertoo saavansa tietoa ilmastomuutoksesta esimerkiksi, koulusta ja verkosta.

– Kotoa, lisää **Tapio Howard**.

– Ja myös Satu-Marialta eli naapurilta, virnistää **Jesse Kuusisto**.

– Juuri ulkona Sasun kanssa etsittiin kevään merkkejä, mainitsee **Toivo Huilla** esimerkin luontokiinnostuksesta.

Pojat ovat myös keränneet kolme jätessäkillistä roskia ja käyneet kaupunginvaltuuston kokouksessa.

Muutammat kertovat, ettei sota pelota, vaikka televisiossa aihe onkin nyt jatkuvasti esillä. **Sisu Laaksonen** haluaa kuitenkin ennen jalkapalloharjoituksiin kiirehtimistään tietää toimittajan ajatuksia Natoon liittymisestä. Hänen oma kantansa oli selvä jo ennen eduskunnan päätöstä:

– Mun mielestä meidän pitäisi mennä, mutta USA:n pitäisi antaa ne turvatakuut.

Presidentti Niinistö jatkaa: ”Ihmisten sekä sosiaalinen että taloudellinen tasa-arvo on erittäin tärkeää, samoin se, että tekisimme kestävämpiä ja ekologisempia valintoja.”

Nämä pojat ovat juuri siirtymässä Tarpojiin. Partiohuivin oikeaoppista solmimista pitää jälleen harjoitella. ♦

TEKSTI: **Asta Kettunen**

KUVA: **Rami Marjamäki**

Lisää kuvia ja linkit: siltalehti.fi

Jesse Kuusisto, Jooa Siilinkari, Juha Viinikkala, Miro Turunen, Daniel Selin, Toivo Huilla, Tapio Howard ja Sisu Laaksonen taitavat jo trangian käytön.

Lukijalta

Pyhälle paikalle kirkon historian kertomispaikka?

Luin mielenkiinnolla Silta-lehden toukokuun 2022 numerosta Messukylän keskiaikaiseen kirkkoon liittyneestä ideakilpailusta, jossa kirkon läheisyyteen suunnitellaan rakennettavaksi uusi piharakennus.

Olenkin odottanut jo pitkään, että Tampereen arvokkain rakennus saisi jonkinlaisen "sisääntulo"-infopaikan, jossa todellakin voisi uuden suunnitelman mukaan sijaita esim. asiakaspalvelutila ja esteetön WC.

Suunnittelussa mainittua oppaan taukotilaa pidän myös erittäin tärkeänä.

Toki historian opettajana olen myös toivonut, että kirkkoon voisi tutustua vielä myöhemmin syksyllä kuin myös aikaisemmin keväällä.

Olen käynyt useiden vuosien ajan säännöllisesti eri yläkoulun luokka-asteiden kanssa tutustumassa kirkon historiaan, mutta harmittavasti kirkko sulkeutuu jo niin varhain kesän jälkeen ja avautuu niin myöhään kesää lähestyttäessä, että enemmän olen pystynyt oppilaitani vierailuttaa vain kirkon ulkotiloja käyttäen.

Harva koulu pystyy näinkin helposti hyödyntämään keskiaikaa ja sen elämää kuin koulumme Takahuhdissa, eikä tietenkään myös Messukylän omaa alakoulua unohtamatta.

Nyt, kun kirkkoaluetta rakennetaan jollain tavalla "uudeksi", kannattaisi todella muistaa alueen arvokkuus sekä se, että keskiaikaisen kirkon kohdalla ennen sen rakentamista on melko varmasti sijainnut pyhä paikka.

Vierailuni Messukylän Pyhän Mikaelin kirkossa ja sen kirkkopihalla, jota messukyläläiset nimittivät jo 1500-luvulla kutsumanimellä "Mikko", saa minut miettimään, miksei kirkon koillis-itäreunassa olevaa tyhjää kuoppaa Messukylänkadun ja Kivikirkontien välittömässä läheisyydessä voisi myös hyödyntää rakentamisen yhteydessä. Tässä en tarkoita entistä ruumiiden säilytyspaikkaa makasiinin läheisyydessä.

Syvänteen pohjalle voisi rakentaa porrastetut

Kuva: Asta Kettunen

muutamien penkkirivien suuruiset betoni-istuimet puolikaaren muotoon, jolloin se toimisi hyvällä ilmalla loistavana opastuspisteenä ja kirkon historiaan liittyvien kertomusten kertomispaikkana.

Yhden koululuokan istuttaminen kuuntelemaan kaupunkimme vanhimman rakennuksen historiaa ja ylipäätään Messukylän historiaa olisi myös mitä oivallisin opetuspaikka ja opetuskeskiö runsaimmille retkikunnille. Kaikkihan toki muistavat, että Tampereen kaupunki perustettiin vuonna 1779 Tammerkosken kylään Messukylän suurpitäjässä.

FM Juha Javanainen

Historian ja yhteiskuntaopin aineenopettaja, historioitsija

Ajatellaan positiivisesti

Kuivan ruisleivän voitelin, siihen säästän margariinia sivelin. Sipulia siihen vähän silppusin, makua antamaan tietenkin.

Oli mulla lenkin palakin, mutta kun sen piti riittää maanantaihin niin sitä sitten säästelin. Oli myöskin vesi tulella, johon mittaan kahvia huolella.

Television mä avasin sapuskaa tehtiin sielläkin. Bon Appétit:ssa näytettiin, miten Espanjassa ruoka valmistettiin.

Ja mikä viini on parhainta, sen kanssa sitten nauttia. Ateria loppuksi koristeltiin, kun se esille asetettiin.

Niinpä sitten minäkin, sipulit kauniimmin leivälle sommittelin. Kun silmäni myöskin näin ruokaa saa, kait kyläinen olo mua odottaa.

Minäpä taidan huomenna sen lenkin ruusuksi muotoilla. Kunpa ketsuppia vielä olisi, niin siitä punainen tulisi.

Ja sitten lopun viikkoa vietän mä terveellistä paastoa. Onhan se paljon hienompaa, kun ei ole mulla ruokaa ollenkaan. Niinhän meitä kehoitetaan näin positiivisesti ajattelemaan.

Kimmo Kuivanen

Tampereen vanhin rakennus, Pyhälle Mikaelille omistettu kirkko on rakennettu katolisella keskiajalla.

siitä maininta tekstin yhteyteen ja käytettävä nimi-merkki. Tällöin yhteystiedot jäävät vain toimituksen tietoon.

Palautetta ja lukijapostia voi lähettää osoitteisiin: toimitus@siltalehti.fi, Silta, Tampereen ev.lut. seurakuntayhtymä, PL 226, 33101 Tampere ja siltalehti.fi/palaute.

HENGEN LEIPÄÄ

Karoliina Lähtenmäki

Jumala kutsuu luontoyhteyteen

Olimme muutama vuosi sitten mieheni kanssa kahdestaan kesälomareissulla. Suunnittelin reitin, että se sisälsi pysähdyksiä lintutorneille, kansallispuistoihin, luontopoluille sekä perinne-nähtävyyksille.

Nousimme monenlaisiin torneihin ja kävelimme kilometritolkulla metsäpolkuja.

Jossain kohtaa mieheni totesi, ettei ollut arvannut minun pitävän noin paljon luonnossa liikkumisesta. Minä puolestani jännitin, riittääkö miehen mielenkiinto valitsemiini kohteisiin.

Kuinka hyvin me loppujen lopuksi tunsimme toisemme, kolmenkymmenen yhteisen vuoden jälkeen? Olimme kasvattaneet kunnialla kolme lasta ja saattaneet heidät omille elämänpoluilleen. Kaikkien niiden vuosien jälkeen oli suuri onni huomata, että kaipasimme samaa asiaa: syvempää luontoyhteyttä.

Toki olemme viettäneet paljon aikaa mökillä metsäpoluilla haahuillen, kalastaen, marjastaen sekä sienestäen. Luonto on ollut aina läsnä, mutta siitä on puuttunut jotain.

Hän opetti minut kuuntelemaan silmillä ja katsomaan maailmaa korvien kautta.

Pääsin matkalle itseeni. Tunsin pudonneeni polulta maahisen koloon, jossa asiat heilahtavat ylösalaisin. Syytä paniikkiin ei kuitenkaan ollut, sillä tiesin Jumalan ottavan niskasta lujan otteen ja vetävän minut takaisin polulle. Hetken koikelehtimisen jälkeen ymmärrän taas luonnon parantavan voiman.

Sairastin rintasyövän viime vuonna. Leikkaukset, sytostaatit ja sädehoito on lusittu. Nyt on toipumisen aika. Viime kesän kuljin kaljuna, nyt minulle on suotu hiukset. Rinnat jäivät leikkaussaliin.

Jumala kutsuu luontoyhteyteen, ja sen kunniaksi kävin kastamassa talviturkin toukokuun alussa. Vesi otti minut vastaan sellaisena kuin olen, ja sellaisena kuin Jumala minua rakastaa.

Uin kuusiasteisessa vedessä, sukissa ja sormikkaissa. Edellisestä uintikerrasta oli kulunut jo vuosia. Tunsin uidekseni tutun rauhan.

Rintasyöpämatkalla Jumala näytti minulle luonnon uudesta näkökulmasta. Hän opetti minut kuuntelemaan silmillä ja katsomaan maailmaa korvien kautta.

Pitää vain uskaltaa avautua, päästää asiat liikkumaan omalla painollaan ja seurata sydämensä rakkautta. Toivotan kaikille ihanaa kesää!

Kirjoittaja on taiteen sekatyöläinen, joka harrastaa kirjoittamista, luonnossa liikkumista, neulomista, koirien kanssa touhuamista sekä karavaanausta. ♦

Hengen leipää on Silta-lehden juttusarja, johon toimitus pyytää kirjoituksia seurakuntalaisilta sekä seurakuntien työntekijöiltä.

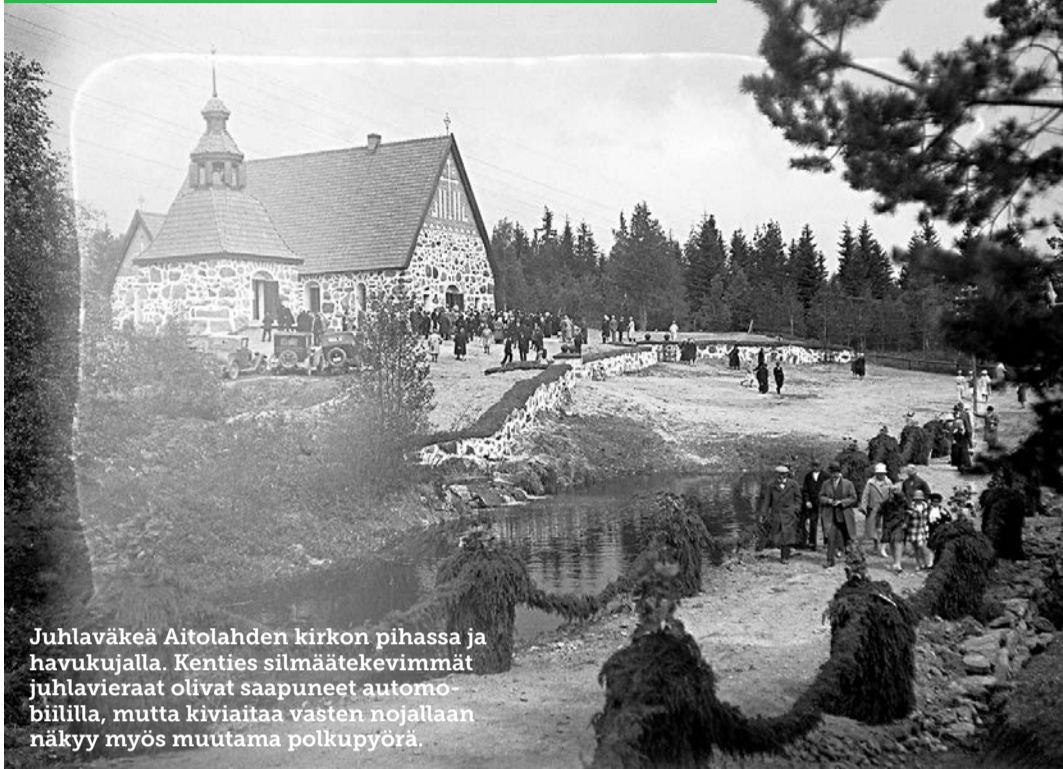
Kirjoita mielipiteesi Sillan lukijapalstalle!

Kirjoita Sillan yleisönosastoon mieltäsi askarruttavasta asiasta tai anna palautetta lehdestä. Tekstin ihannepituus on noin 1200 merkkiä välilyönteineen.

Lukijalta-palstalla julkaistavaksi toivottuihin teksteihin on aina liitettävä lähettäjän nimi ja yhteystiedot.

Jos haluat tekstin julkaistavaksi nimimerkillä, laita

SATTUMUKSIA KIRKON KULMILTA

Juhlaväkeä Aitolahden kirkon pihassa ja havukujalla. Kenties silmäätekevimmät juhlavieraat olivat saapuneet automobiililla, mutta kiviaitaa västen nojallaan näkyy myös mutama polkupyörä.

Kuva: Vappiikin kuva-arkisto. Kuvaaja: Nystöm

Juhannusvihkiäiset Aitolahdessa

Onpas tummaa ja synkeää! Ei kyllä arvaisi, että kuvassa on juhannus.

Vai pitäisikö sittenkin sanoa: niin on tummaa ja synkeää, että eiköhän kuvassa ole juhannus.

Kirkon olomuodosta taas voisi päätellä, että meneillään on jonkin ikaikaisen Herran huoneen juhlintamenot, ehkä jokin vuositaisjuhl.

Mutta ei, taas menisi metsään: kirkko on aivan vastavalmistunut ja juhlan syy sen vihkiäiset. Kuvassa on nimittäin vuonna 1928 valmistunut Aitolahden uusi, nykyisin jo vanha kirkko.

Höyrytetyksi tuleminen ei ole katsojan vika, vaan osoitus suunnittelun ja rakentamisen taituruudesta: kirkko nimittäin piirrettiin arkkitehti Birger Federleyn toimituksessa nimenomaan keskiaikaisia esikuvia seuraten, ja lopputulos olikin varsin uskottava – ei nyt ihan Messukylän vanha kirkko, mutta sinne päin. Hieman ränsistyneempänä kirkko voisi mennä täydestäkin.

Jos keskiajalla keskiaikaisen kivikirkon rakentamisessa saattoi kuluu vuosikymmeniä, 1920-luvul-

la sellaisen pystyttäminen tapahtui hyvin ripeästi – jopa alle aikataulun. Rakennustyöt Aitolahdella nimittäin aloitettiin elokuun 1927 lopussa, ja vaikka valmista piti olla seuraavan vuoden heinäkuun 1. päivänä, eteni hanke niin sujuvasti, että saatiinkin juhannusvihkiäiset.

Juhlapäiväksi kirkolle johtava tie oli saanut komean havuköynnöskujan, ja vihkiäissääkin oli sopiva, eli kaunis. Tai niin ainakin tilaisuudesta raportoineessa *Aamulehden* jutussa väitettiin. Olkoon sitten niin, vaikka ei tuo nyt aivan rantakeliltä kyllä näytä. Ehkä juhannussäälle oli jo tuolloin oma arvosteluasteikko, ja kirjoittaja tarkoitti lähinnä, että ei ollut pakkasta.

Harvinaislaatuksen päivän kunniaksi oli tietysti järjestetty myös yllin kyllin ohjelmaa. Kello kymmenen alkaneen vihkimistilaisuuden jälkeen kirkolla pidettiin ensin päiväjumalanpalvelus, jota seurasi puoli kahdelta urku- ja sellomusiikkia, yksinlaulua ja virrenveisuutta sisältänyt kirkkokonsertti.

”Taidokkaasti pari cellosooloa” vetäisi myös paikallinen kesäasukas, 15-vuotias Eija Ignatius, joka

myöhemmin loi uran yhtenä Suomen ensimmäisistä naissellisteistä.

Konsertin jälkeen vetäydyttiin läheiselle Sorilan kansakoululle juhlapäivällisille, joilla oli ruuan lisäksi tarjolla myös asianmukaisen runsas puhekeuhkaus: ääneen pääsivät muun muassa arkkitehti Federley, kirkon tontin lahjoittanut paikallinen merkkimies Rurik Pihkala ja kirkon vihkinyt Tampereen piispa Jaakko Gummerus, edellä mainitun veli. Päivän päätteeksi palattiin vielä kirkolle kello 18 alkaneeseen iltahartauteen.

Aivan yötä läpeensä ei siis juhlettu, mutta varsin pitkän kaavan mukaan kuitenkin. Ja olihan juhlaan aihetta: oli keskikesä, Aitolahden pieni, nuori seurakunta oli saanut oman kirkon – eikä sitä nyt ihan joka juhannus keskiaikaista kirkkoa vihitä! ♦

Mikko Pollari

Lähteet: Aitolahden kirkko vihittiin viime sunnuntaina. *Aamulehti* 26.6.1928, 6; Ignatius, Jaakko: Sellisti Eija Ignatius. *Helsingin Sanomat* 10.3.2009; Kivinen, Paula: *Tampereen jugend* (Otava 1982)

KOLUMNI

Pauliina Parhiala
Diakonia ja kehitys-
päällikkö Suomen
Lähetysseurassa

Suurin niistä on rakkaus

Muuttaessani Lähi-itään Syyrian sota oli kestänyt jo kuusi vuotta. Median tuonelanvirta oli yksi syyrialaisen suuri kärsimys – hätää, järjetöntä raa-kuutta, heikkoja talvioloja, näännyttäviä ja hengenvaarallisia pakomatkoja.

Syyrialaiset kaupungit alkoivat tulla niminä entistä tutummiksi – Aleppo, Raqqa, Homs ja Idlib tulivat synonyymeiksi hävitykselle ja kauhulle. Tällainen sodan kuvasto korosti osaltaan mielikuvaa pakolaisten passiivisuudesta. Sodan kuvastot ovatkin säilyneet länsimaissa muuttumattomina jo toista vuosisataa.

Kaikki tämä kärsimys oli tietenkin totta. Pahin oli tapahtunut liian monelle. Äidit olivat menettäneet lapsiaan, lapset vanhempiaan, suuret suvut olivat harventuneet. Vaivalla rakennettu elämänympäristö oli tuhottu. Pakomatalla oli edessä jonkun syntymä, toisen kuolema, eikä kenellekään ollut antaa konkreettista toivoa paremmasta. Heikossa asemassa olevan vainoaminen ei jättänyt pakenevia rauhaan aina edes uusissa kotimaissaan.

Näissä oloissa tunsin tarvetta valokuvata kauneutta ja luoda kokonaisempaa kuvaa sotaa pakenevista ihmisistä. Kuin ihmeen kaupalla kauneutta

Kuoin ihmeen kaupalla kauneutta löytyi joka paikasta.

löytyi joka paikasta. Kun nyt selailin kuviani, näen Zataarin pakolaisleirin lasten ilon leikeissä ja harastuksissa; nuoruuden toiveikkouden pursuavan kuin luonnonvoimana ja ihmisten rakkauden toisiaan, menneisyyttään ja tulevaisuuttaan kohtaan.

Kaikkialla näkyi halua tukea ja kannustaa. Löysin syyrialaispakolaisten ja heitä auttavien perheiden keskuudesta ihmisen elämän kauneutta parhaimmillaan. Otin kuvia ihmisistä ja heidän elämänympäristöistään. Siitä huinka he yhdessä ponnistelivat rakentaakseen mielekkyyttä mielettömyyden keskellä. Tämä oli kaikki kaunista, ja tämäkin oli totta!

Nyt viisi vuotta myöhemmin sota raivoaa edelleen. Lähes seitsemän miljoonaa syyrialaista on pakolaisina maansa sisällä. Sama määrä ihmisiä on paossa maan ulkopuolella. Yli kolmetoista miljoonaa ihmistä kaipaa humanitaarista apua Syyriassa.

Yksi kahdestakymmenestä syyrialaisesta pakolaisesta asuu pakolaisleirillä. Loput asuvat kaupungeissa; usein perheissä, joita sota on köyhdyttänyt. Myös he ovat aiempaa enemmän avun tarpeessa. Mediavirrassa syyrialaisen kärsimyksen kuvat ovat vuosien aikana korvautuneet uusilla konflikteilla, vaikka vanhatkin sodat jatkuvat ja olot ovat monella entistä kovemmat.

Samalla rakkaus versoo. Jokaisen yhteisen teon kautta toivo konkretisoituu. Kanssaihmyisyys on merkityksellistä; se suojelee ja ylläpitää elämää. Mielenrauha löytyy aineellisesti kovissa oloissa ihmisten välisestä ystävydestä, välittämisestä ja yhteisöstä, joka voi rakentua vaikka minne. ♦

Kolumnistien esittelyt ja kommentointi: siltalehti.fi/puheenvuorot

SILTA

siltalehti.fi

9. vuosikerta

• **Kustantaja / julkaisija:**

Tampereen ev. lut. seurakunnat

• **Toimitus:**

päätoimittaja Kirsi Airikka 050 381 0970,

toimitussihteeri Asta Kettunen 050 438 2716,

s-posti: toimitus@siltalehti.fi ja

etunimi.sukunimi@evl.fi. Osoite: Seurakuntien talo,

Näsilinnankatu 26, PL 226, 33101 Tampere.

• **Kaupalliset ilmoitukset**

Tamperelainen – ilmoitusmyynti

Tero Taipale, 040 641 1163

tero.taipale@tamperelainen.fi

Aineistot: tre.ilmoitukset@tamperelainen.fi. Valmis-

tettavat ilmoitukset ilmestymistä edeltävän viikon ma

klo 14, valmiit ilmestymistä edeltävän viikon ke klo 12.

• **Jakelu:** Tamperelainen.

Jakelupalaute: jakelupalaute.fi/silta tai

Suomen Suoramainonta Tampere, 040 085 9766

• **Tilaukset:** sari.laakso@evl.fi, 03 219 0111

• **Taitto:** Timo Saarinen/ www.pelagus.fi

• **Painosmäärä:** 93 000 kpl

• **Paino:** Sanoma Manu, Tampere

• **ISSN:** ISSN 2342-0979 (painettu),

ISSN 2342-0987 (verkkójulkaisu)

• **Seuraavat lehdet ilmestyvät:**

ke 3.8., aineisto viimeistään 13.7.

ke 7.9., aineisto viimeistään 17.8.

Kuva: Asta Kettunen

Von Nottbeckien suvun historia kiinnostaa, ja hautausmaaopastukset ovat olleet suosittuja.

Porttien takana, maan povessa -hautausmaaopastukset

Von Nottbeckien tehtailijasuku rakennutti yksityisen hautausmaan Lielahteen vuonna 1885, ja sinne on haudattu kymmenen suvun jäsentä.

Millaisen tapahtumasarjan päätteeksi hautausmaa perustettiin? Mitä tehtaanjohtaja Wilhelm von Nottbeckin viimeinen leposija näyttää? Millainen kappeli hautausmaalle rakennettiin?

Kesäisin on tarjolla maksuttomia hautausmaaopastuksia aina kuu-kauden ensimmäisenä sunnuntaina kello 11 ja 12. Seuraava järjestetään 5. kesäkuuta.

Portit ovat avoinna ja opas paikalla kello 11–13. Opastus kestää noin 45 minuuttia. Sellukatu 8:n pysäköintialueelta on viittoitus hautausmaalle.

Luonnonsuojelulauluja ja siemenperunoita

Tampereen seurakuntien teltalla Tammelan-torin ympäristötörillä maanantaina 6. kesäkuuta esitellään perunan parvekeviljelyä ja jaetaan siemenperunoita.

Teltalla tepastelee myös Yhden Joukon Yhtye, eli **Jouko Mäki-Lohiluoma**, joka esittää luonnonsuojeluaiheisia lauluja. Hän nostaa luonto-sanan ajatuksen kärkeen.

– Katsotaanpa sanaa ”luonto”. Sehän näyttäisi tarkoittavan sitä kokonaisuutta, joka syntyi, kun luotiin. Jumalaan luojana uskovan ihmisen näkökulmasta sana ”luonto” sisältää kaiken, mitä on, huipentumana luomistyön lopussa luotu ihminen itse.

Seurakuntien teltan tunnuksena on: Kun luontoa suojellaan, seurakunta on tietenkin mukana. Kun luonto pelastuu, myös ihminen pelastuu.

Perinteinen alkukesän tapahtuma kokoaa kello 16-19 yhteen pirkanmaalaisia osaajia, yrityksiä, yhdistyksiä, hankkeita ja toimijoita, joiden punaisena lankana on kestävä kehityksen edistäminen. Sen järjestävät Ekokumppanit ja Pirkanmaan Jätehuolto.

Live-musiikki raikaa koko tapahtuman ajan: kello 16 esiintyy Helmi Valkee, kello 16.30 MARA, kello 17.05 alkaen Mansesteri ja kello 18 Heikki Salo.

Tarjolla on tavaravaihtotori ja korjauskuja sekä ruokaa ja juomaa.

Kuva: Marko Rossi

PIRKANMAAN HAUTAUSTOIMISTO

MARKO MIELONEN

Hoidamme kaikki hautaukseen ja perunkirjoitukseen liittyvät palvelut hienotunteisesti ja ammattitaidolla.

Marko Mielonen
050 5022 044

Oufi Kantonen
050 3725 599

www.pirkanmaanhautustoimisto.fi
Näsilinnankatu 15, 33210 Tampere

KESÄSPIRIT

KOE JA ELÄ VALTAKUNTA!
LEMPÄÄLÄN IDEAPARKISSA JA VERKOSSA
5.-7.8.2022

JEESSUS TULEE
- TULE SINÄKIN!

Mukana mm. Jenn ja Branden Petersen, Jukka Leppilampi, Timo Pöyhönen, Pekka Simojoki, Et cetera, Taneli Skyttä, Saira Duo, Lasse Heikkilä, Marion ja Kipa, Asta Lehtimäki, Henri Järvinen, Johanna Sandberg, Seppo Juntunen, Mikko Matikainen, Pekka ja Anna-Liisa Heikkilä, Eemil Kulju

LAPSILLE OMAA OHJELMAA! KATSO HAUSKA VIDEO JA KOKO OHJELMA: www.hengennuudistus.fi/kesaspirit

Eläkeliiton sopeutumista tukevat kurssit

Maksuttomilta kursseilta saa tukea ja eväitä elämän jatkamiseen

Isovanhemmuus erossa -kurssi on tarkoitettu yli 50-vuotiaille isovanhemmille. Kurssilla käsitellään omien lasten erosta tms. syystä johtuvaa lapsenlapsista vieraantumista. Tavoitteena on auttaa haastavassa elämäntilanteessa ja tarjota mahdollisuus tilanteen jäsentelyyn, siihen liittyvien tunteiden käsittelyyn ja uusien näkökulmien löytämiseen.

• 28.9.–2.10.2022 Kylpylähotelli Peurunka, haku 3.8.2022 mennessä

Erosta eheäksi® -kurssit on tarkoitettu yli 50-vuotiaille avio- tai avoeron kokeneille. Tavoitteena on uusien näkökulmien saaminen muuttuneeseen elämäntilanteeseen.

• 7.–11.10.2022 Hotelli Kajaani, Kajaani, haku 27.8.2022 mennessä

Kurssit tarjoavat mahdollisuuden muiden samassa elämäntilanteessa olevien kohtaamiseen ja vastavuoroiseen kokemusten vaihtoon kokeneen ammattilaisen ohjauksessa. Näille avoimille kursseille voi hakea, jos erosta on kulunut vähintään puoli vuotta tai pääsääntöisesti enintään kolme vuotta. Isovanhemmuus erossa -kurssin osalta 1–6 vuotta tilanteen alkamisesta.

Lisätietoja ja sähköinen haku:

www.elakeliitto.fi/sopeutuminen tai hakulomakkeiden tilaus p. 040 7257 561, anu.korhonen@elakeliitto.fi

Hae rohkeasti mukaan!

Kotimaiset kaihtimet ja markiisit sekä liukuovet ja kaapistot

- Sälekaihtimet ja varaosat
- Parveke- ja terassikaihtimet
- Markiisit ja ZIP screenit
- Rulla-, vekki- ja laskoskaihtimet
- Pimennys- ja screenikaihtimet
- Verhokiskot ja -tangot
- Liukuovet ja kaapistot
- Taite- ja tilanjako-ovet
- tuotteet myös moottorikäyttöisinä

Kaihdin Pukkila Oy
Satamakatu 8, 33200 Tampere
(03) 3122 0900 | 0400 633 227
www.kaihdinpukkila.fi

Ilmoitusmyynti

Tero Taipale p. 040 641 1163
etunimi.sukunimi@tamperelainen.fi
tre.ilmoitukset@tamperelainen.fi

siltalehti.fi

Konserttitarjotin

Kuva: Tampere Chamber Music

Virtuoosimaiseksi sellistiksi sanotun Robert Cohenin soitin on vuodelta 1723.

Yösoitto jälleen Vanhassa kirkossa

Tampere Chamber Music -festivaalin Yösoitto-konsertti palaa takaisin Vanhaan kirkkoon. Edellisvuonna se sai suuren suosion.

Keskieuropallaistyylinen konsertti järjestetään lauantaina 4. kesäkuuta kello 22 Vanhassa kirkossa. Konsertti järjestetään yhteistyössä Tampereen seurakuntien kanssa, ja ohjelmassa kuullaan upea Felix Mendelssohnin jousioktetto.

16-vuotiaan Mendelssohnin valloittava, nuoruuden energiaa huokuva teos on koko tämänvuotisen festivaaliteeman sydänteos.

Kokoonpano koostuu huippumusiikoista. Esiintyjinä ovat viulisti Priya Mitchell, Réka Szilvay, Otto Antikainen, alttoviulisti Kristian Sallinen ja Atte Kilpeläinen sekä sellistit Robert Cohen ja Marko Ylönen. Konsertti on maksuton.

Holvien alla

Musiikkia uruille Tuomiokirkon holvien alla, symbolistisen kirkkotaiteen ympäröimänä. Tätä tarjoilee jälleen Katedraali.org-sarja viiden kesäkonsertin verran.

Tänä kesänä esittäytyy kaksi nuorta urkuriä: Arttu Selosella on 21. heinäkuuta ohjelmistossaan César Franckin ja Max Regerin suuria teoksia, Aleksanteri Walliuksella taas 18. elokuuta Modest Musorgskin *Näyttelykuvia*.

Virolaista urkumusiikkia soittaa 11. elokuuta Elke Unt. Tuomiokirkon urkurin Esa Toivolan konserttiohjelmassa 28. heinäkuuta kuuluu myös César Franckin juhluvuosi, koska on kulunut 200 vuotta säveltäjän syntymästä.

Tapahtumien Yön konsertissa 4. elokuuta urkumusiikki kohtaa tanssin, ja kirkkoa tärisyttää kuuluisa Charles-Marie Widorin *Toccata*. Riikka Viljakainen soittaa urkuja ja Hanna-Maarit Kohtamäki tanssii.

Konsertit alkavat torstaisin kello 19.

Turkulaislähtöinen urkuri Arttu Selonen valmistui viime vuonna musiikin maisteriksi Taideyliopiston Sibelius-Akatemiasta. Hänelle on tärkeää kokea konkreettisella tavalla eri aikakausien ja alueiden urkujen rakennusperinteitä ja niiden vaikutusta urkutaiteeseen.

Kuva: Heikki Tuuli

Helsingin kamarikuoroa johtaa Nils Schweckendiek.

Ihminen ja luonto

Helsingin kamarikuoron kesäkuisella neljään eri kaupunkiin ulottuvalla kotimaan konserttikiertueella kuullaan ohjelmakokonaisuuksia, joka käsittelee eri tavoin ihmisen ja luonnon suhdetta.

Konsertin avaa Fanny Henselin *Gartenlieder*-laulusarja, jonka eri runoilijoiden teksteistä koostuvat osat ovat täynnä värikkäitä luontokuvauksia vaihtuvine tunnelmineen. Konsertin ensimmäisen puoliskon päättää kantesityksensä saava Joel Järventaustan uusi teos.

Viimeisenä teoksena kuullaan Helsingin kamarikuoron Alex Freemanilta tilaama *A Wilderness of Sea*, joka on mukana myös Emma-palkintoehdokkaana tänä vuonna olevalla *Under the Arching Heavens* -levyllä.

Helsingin kamarikuoro esiintyy Aleksanterin kirkossa lauantaina 11. kesäkuuta kello 18. Vapaa pääsy, ohjelma 15 €

Kuva: Erik L. Underberg

Noora Karhuluoma on toiminut johtavana kirkkomusiikkona Asarum-Ringamålan seurakunnassa vuodesta 2016 lähtien.

Kirkossa soi kiitos

Aleksanterin kirkossa keskiviikkona 15. kesäkuuta kello 19 tarjolla oleva Kesäillan konsertti on otsikoitu ”Soi kiitos, soi”. Konsertissa esiintyvät Ruotsissa asuvat Noora Karhuluoma, sopraano ja Marco Bonacci, urut.

Karhuluoma pitää omia lauluresitaaleja Ruotsissa ja Tanskassa yhdessä pianisti Ida Anderssonin kanssa. Hän myös esiintyy vanhan musiikin yhtyeen, Ensemble Vox Musarumin, sekä operettiin ja oopperaan keskittyvän orkesterinsa Lilla Salongsorkesterin kanssa.

Italiaissa syntynyt Marco Bonacci aloitti urkujensoiton opiskelun 12-vuotiaana. Hän on toiminut urkurina Pyhän Marian katolisessa seurakunnassa Helsingissä, riikinruotsalaisessa Olaus Petrin seurakunnassa, Kauniaisten ruotsinkielisessä seurakunnassa sekä Espoon tuomiokirkkoseurakunnassa. Vuosina 2008–2012 hän työskenteli Karjaan ruotsinkielisen seurakunnan kanttorina.

Nykyään hän toimii kirkkomusiikkona Mörrum-Elleholmin seurakunnassa Ruotsissa. Siellä hän on perustanut ja johtaa gregoriaanista lauluryhmää Schola sancti Benedictia ja on sekä suunnitellut että rakennuttanut uudet urut Gottfried Silbermannin tyyliin.

Bonacci on erikoistunut 1500–1700-lukujen saksalaiseen, italialaiseen, ranskalaiseen sekä espanjalaiseen kirkkomusiikkiin, gregorianiikkaan ja sen tutkimukseen. Hän on pitänyt kursseja tuon aikakauden musiikin esittämiskäytännöistä, tutustumiskursseja gregorianiikkaan sekä luentoja musiikin ja liturgian vuorovaikutuksesta.

Bonacci on esiintynyt urkurina ja cembalistina sekä omin konsertein että yhdessä eri yhtyeiden kanssa.

Vapaa pääsy, ohjelma 10 €

Gospel-kesän helmi

Seinäjoen Ideaparkissa 18. kesäkuuta järjestettävän DeiFestivalin pääesiintyjänä on ruotsalainen gospel-soul-tähti Samuel Ljungbladh. Eurooppalaisten gospelartistien kirkkaimpiin tähtiin kuuluva Ljungbladh tulee Seinäjoelle oman bändinsä kanssa. Hän esiintyy myös yhdessä PopUp Gospel -kuoron kanssa.

Mukana ovat myös muun muassa Maksetut Viulut, Exit, Palo, Kristiina Brask ja Jippu. Musiikki soi aamusta iltaan kahdelta lavalta.

Kuusi kertaa aikaisemmin järjestetty festivaali palaa kahdeksan vuoden tauon jälkeen kalenteriin juhlistamaan Radio Dein 25-vuotistjuhlaa.

Kivikirkko soi naisen äänin ja herkän jazzin voimin

Messukylän vanha kirkko soi heinäkuussa kahden konsertin voimin. Kivikirkko soi -sarjan konsertti lauantaina 2. heinäkuuta on nimeltään Naisen Ääni. Tuolloin esiintyvät Marja Nevankallio, kantele ja Sandy Ahjo, huilu.

Konsertti esittelee suomalaisten nais-säveltäjien tuotantoa 1900-luvun alkupuolelta nykypäivään. Konserttikantelelle, huilulle ja lauluäänille sävelletyt tai sovitetut teokset soivat herkinä ja vahvoina, välkkyvät valoa, liekehtivät ja koskettavat.

Teokset puhuvat naisen äänellä, kaikilla sen sävyillä. Ohjelmaa kehystävät sävellykset Helvi Leiviskältä (1902–1982), joka oli yksi ensimmäisistä suomalaisista naissäveltäjistä. Vuonna 2022 Helvi Leiviskän syntymästä tulee kulu-neeksi 120 vuotta ja kuolemasta 40 vuotta.

Uudempaa musiikkia säveltäjänaisilta kuullaan konsertissa muun muassa Katja Saariaholta, Minna Leinoselta ja Adina Dumitresculta. Dumitrescun Duo Luxille säveltämä uusi teos *Kun mun kultani tulisi* saa kantaesityksensä Nurmijärvellä kesäkuussa.

Tunnelmasta toiseen

Kamarimusiikillista jazzia kesäiltan on puolestaan tarjolla 23. heinäkuuta. Rummuttoman trion herkkä ilmaisu ja viulun sointi luovat ilmapiirin, jossa voi antaa musiikin viedä tunnelmasta toiseen.

Trio Antti Heermann & Atmos Duo tulkitsee musiikkia melodisesti ja rytmisesti soljuvalla svengillä. Repertuaariin kuuluu muun muassa jazzstandardeja ja jäsenten omaa musiikkia.

Antti Heermann ja Atmos Duon jäsenet ovat kokoontuneet vuosien varrella usein esiintymään klubeilla ja festivaaleilla. Lisäksi he ovat keikkailleet yhdessä myös isommissa kokoonpanoissa muun

Heinäkuun alun lauantaina esiintyvät Sandy Ahjo, huilu ja laulu sekä Marja Nevankallio, konserttikantele.

Kuva: Susanna Sillan

muassa Marian Petrescun, Henrik Sandásin, Bianca Moralesin, Mika Huusarin, Petri Juutilaisen sekä Antti Sarpilan kanssa.

Heermann on valittu vuoden jazzviulistiksi Suomessa neljänä peräkkäisenä vuotena. Hän soittaa lukuisissa eri kokoonpanoissa ja on toivottu solistivieras sekä kotimaassa että ulkomailla. Hänet tunnetaan myös uutta tangoa soittavan Quinteto Otra Vezin viulistina.

Atmos Duo esittää hienostunutta

instrumentaalimusiikkia. Heidän esityksiään on ylistetty siitä, että niissä molemmat äänit pääsevät esiin tasapuolisesti musiikillisessa keskustelussa.

Anu ja Petri Ahjokoski, kumppanit avioliitossa ja musiikissa, ovat pitkän linjan muusikoita, joiden työkokemuksiin kuuluvat televisio- ja teatterimusiikin esittäminen ja säveltäminen, jazz-festivaalit, studio työ sekä sinfoniaorkesterit.

Molemmat konsertit alkavat kello 18 ja niihin on vapaa pääsy, ohjelma 10 €.

Korkeimman suojassa

Kesäkuun toisella viikolla tulee kuluneeksi tasan 20 vuotta siitä, kun laulaja Mia Joki ja hänen yrittäjä-puolisonsa Harri Joki vihittiin Aleksanterin kirkossa Tampereella. Nyt he haluavat juhlistaa tapahtumaa julkaisemalla samassa kirkossa Mia Joen yhdeksännen CD:n *Korkeimman suojassa*.

Mukana myös laulaja Roni Palmroos, Joen lapsia ja eläkkeellä oleva pariskunnan vihkipappi, Jaakko Kenttä.

Suomen-kiertueen aloittava tilaisuus on myös multimediatapahtuma, sillä kappaleista nähdään näyttävät taustavideot. Juhlan kunniaksi tarjotaan myös kakkukahvit.

Juhlissa, joka alkaa perjantaina 10. kesäkuuta kello 18, kerätään kolehti Kirkon Ulkomaanavun kautta Ukrainan sotaa pakeneville. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Mia ja Harri Joki voivat olla joillekin tuttuja televisio-ohjelmasta Vain yksi tie ja Radio Patmokselta kuuluvasta ohjelmasta Yksi tie.

Kuva: Renja Nurmi

Cumina lupaa iloisen kesäkonsertin Pispalassa.

Nuorta laulun ja tanssin iloa

Cumina on vuosittain koottava Suomen Lähetysseuran nuorten projekti. Musiikkiryhmä on samanaikaisesti bändi, orkesteri ja kuoro.

Ryhmä tekee kesäkuun alussa noin viikon mittaisen bussikiertueen esiintyen seurakuntien tapahtumissa.

Tampereelle Cumina saapuu lauantaina 11. kesäkuuta ja laulaa ja tanssii Pispalan kirkossa kello 18 alkaen.

Kolmen vartin mittainen konserttiohjelmisto koostuu pääasiassa suomalaisesta hengellisestä musiikista sekä perinteisistä afrikkalaisista lauluista. Kappaleet sovitetaan kokoonpanolle sopiviksi ja toteutetaan laulaen, soittaen ja tanssien.

Konsertteja 1.6.–3.8.2022

Lounasmusiikkia: TGF-etkot

ke 1.6. klo 12–12.30 Aleksanterin kirkko
Jussi Sippola, kitara
Fanni Palmanto, laulu
Vapaa pääsy, myös Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan YouTube-kanavalla
Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan, Tampereen Kitarafestivaalin (TGF) sekä Tampereen ammattikorkeakoulun (TAMK) yhteistyö

Muistokonsertti

pe 3.6. klo 18 Tuomiokirkko
Pentti Hietanen, Terhi Viikki, Pasi Kaunisto
Mieskuoro Kelot
Tuomasmessuorkesteri
Edesmenneiden, pandemian vuoksi hiljaisuudessa siunattujen muistolle: Olavi Borg, Matti Hokkanen, Seppo Kovala, Esa Kotilahti, Peter Löfberg ja Seppo Suuripää
Vapaa pääsy, kolehti sodan jaloista Tampereelle muuttaneille ukrainalaisideille ja lapsille

Suvisävelet

pe 24.6. klo 15–15.45 Finlaysonin kirkko
Kesäsoittajien musiikkia ja yhteislaulua

Kesäillan musiikkituokio

– **Elämän lähteillä**
to 30.6. klo 19 Viinikan kirkko
Minna Viinikainen, laulu
Stiina Leinonen, piano
Vapaa pääsy, kolehti Yhteisvastuulle

Suomen Mieskuoroliiton edustuskouros kesäkonsertti

la 2.7. klo 19 Tuomiokirkko
Liiton Miehet, johtaa Paavo Hyökki
Vapaa pääsy, ohjelma 15/10 €

Lounasmusiikkia

ke 6.7. klo 12–12.30 Aleksanterin kirkko
Osmo Honkanen, urut
Vapaa pääsy, myös Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan YouTube-kanavalla

Kesäillan musiikkituokio

– **Rauhan aalloilla**
to 7.7. klo 19 Viinikan kirkko
Sami Sippola, saksofoni
Maria Tuokko, piano
Vapaa pääsy, kolehti Yhteisvastuulle

Kesäillan musiikkituokio – Kas Längelmävesi tuolla

to 14.7. klo 19 Viinikan kirkko
Mika Sihvonen, kitara
Serafiina Kämi, huilu
Martti Syrjäniemi urut ja säestys
Vapaa pääsy, kolehti Yhteisvastuulle

Vanhon ripariveisujen yhteislauluilta

ke 20.7. klo 18 Hervannan kirkko
Vapaa pääsy

Kesäillan musiikkituokio – Elävän veden äärellä

to 21.7. klo 19 Viinikan kirkko
Jouni Kivimaa, laulu
Riikka Heikkinen, laulu ja piano
Vapaa pääsy, kolehti Yhteisvastuulle

Kauneimmat kesälaulut

su 31.7. klo 18 Tuomiokirkko
Yhteislauluja pianon, urkujen ja bändin säestyksellä
Kesäkuoro, johtaa Pirjo Mäntyvaara

Lounasmusiikkia

ke 3.8. klo 12–12.30 Aleksanterin kirkko
Katri Nikkanen, viulu
Vapaa pääsy, myös Tampereen Tuomiokirkkoseurakunnan YouTube-kanavalla

Paavo Kotkavaara pitää esimerkiksi Eräjärven kirkkoa kauniina. Hänellä on muitakin mieluisia harrastuksia, joista yksi on luonnossa liikkuminen patikoiteineen. Saana-tunturin huipun hän on "vallannut" jo kymmenkunta kertaa.

Sympaattiset puukirkot saavat ihastumaan

Viitisentoista vuotta sitten Paavo Kotkavaara huomasi Siikajoen Revonlahden kirkon viileässä penkissä, että puukirkot ovat kauniita.

– Kamera oli mukana ja ajattelin, että otanpa kuvia samalla, hän kertoo.

Kirkkoarkkitehtuuri johti harrastukseen, ja kempeläinen Kotkavaara päätti tallentaa seuraavaksi puukirkot koptaikan lähetytyiltä.

– Kuvasin Oulun seudun puukirkot, ja Kalajokilaaksoa, mistä olen kotoisin. Sitten kyseenalaistin, miksi rajaan puukirkkoihin. Otetaan saman tien kaikki kirkot! Päätin, etten kuvaa nykyajan rumia laatikkokirkkoja. Ei mennyt kauan, kun nekin tulivat mukaan.

Luterilaisten kirkkojen lisäksi, joita on yli 700, listalle pääsivät piispan vihkimät kirkkotilat Suomessa sekä rautio-, leiri-, muistomerkki-, varuskunta- ja lastenkirkot ja sakaristot.

– 1400–1500-lukujen sakaristoja on etenkin entisessä Hämeen läänissä. Niistä on pitänyt rakentaa kirkkoja. Sakaristo on yksi pieni sakara, usein neljä–viisi neliötä. Siinä on ollut asehuone ja papin pukutilat. Näitä löytyy esimerkiksi Kalvolasta, Tyrvännöstä Urjalasta ja Vesilahdesta, Kotkavaara opastaa.

Maakunnittain katsottuna on selviä eroja: Tampereen ja Hämeenlinnan akselilla on keskiaikaisia kivikirkkoja, pohjoisessa ei niinkään.

– Lapissa saksalaiset polttivat kirkot sodan aikana, joten siellä kirkot ovat suhteellisen uusia. Saaristolaiskirkot ovat usein pieniä, punaisia ja puusta rakennettuja kirkkolaivoja eli niissä on sisällä pienoismuotoinen laiva.

Pirkanmaalta Kotkavaara mainitsee erityisesti Pälkäneen rauniokirkon sekä lastenkirkot Ylöjärvellä ja Virroilla. Erikoisuus on rattailla oleva kirkko, joka on tehty perävaunuksi. Traktorilla vedettävää kirkkoa siirretään Toijalan ja Viialan välillä.

Messukylän vanhaa ja uutta kirkkoa Kotkavaara pitää upeina, samoin Aitolahden vanhaa kirkkoa ja Teiskon kirkkoa.

– Lähellä minua on Vanha kirkko. Juuri tuon näköiset keltaiset tai punaiset sympaattiset puukirkot ovat laittaneet minut liikkeelle. Myös Ylöjärven kirkko syyttää tosi paljon.

Kilometrejä kertyy

Kirkkokuvaaja on listannut kohteet pitäjittäin ja lääneittäin. Luettelossa on 955 paikkaa.

– Ne kaikki on sitten nyt tullut kuvattua, hän toteaa.

Takana on lukuisia kuvausretkiä autolla ja pyörällä – satatuhatta kilometriä ei riitä. Moni kesäloma on mietitty kirkkohankkeen mukaan.

– On vaimo ollut kovilla, kun olen sanonut, että nyt kuvataan vielä tuota, Kotkavaara naurattaa.

– Hurahdan helposti kaikkiin asioihin. Jos jokin alkaa kiinnostaa, se menee helposti överiksi. Yhtenä kesäpäivänä kuvasin Utsjoelta kirkon uudesta, koska edelliset kuvat eivät onnistuneet. Meiltä on sinne 650 kilometriä.

Kotkavaara on enimmäkseen kuvannut sulan maan aikana, koska haluaa kuvan joka kantilta. Tiedostoissa on 60 000 kirkkokuva, joista muutama tuhat on Ruotsin kirkoista ja joitakin kymmeniä Norjasta. Lukumäärä kasvaa alati.

– Tänä kesänä menen esimerkiksi Kajaanin Paltanien peruskorjattuun kuvakirkkoon, jossa on kuuluisat seinämaalaukset.

Oma lempikirkko vaihtelee.

– Keuruun vanha kirkko on ulkoa sopivan kokoinen ja siinä on hieno sipulimainen torni. Kirkkotarhaa ympäröi aita, jossa on useampia kaaria.

– Se puhutteli, että kirkko on täysin maalaamaton ja haisee tunkkaiselle ja homeelle. Voin kuvitella, miten vanha kansa on istunut sarkapuku päällä ja kuunnellut melkein pelonsekaisin tuntein pappia, joka on ollut heille eri arvossa kuin meille nykyään.

Kirkkokäynnillä mennyt aika tulee vastaan.

– Kun istun kirkossa, kuvittelen, että on 1700-luku. Puu on veistetty kirveellä. Mahdoton työ ollut ihmisillä, ja kuinka kaunista siitä on saatu, Kotkavaara sanoo. ♦

Elisa af Hällström

Kesäkuun ekovinkki:

Auta pölyttäjiä Tampereella

Tampereella kaupungin hulevesikohteiden suunnittelussa huomioidaan pölyttäjät siten, että kohteisiin pyritään valitsemaan monimuotoista kasvillisuutta sekä pölyttäjien suosimia kukkivia kasveja.

Osallistu pölyttäjätapahtumaan Vuoreksessa kesäkuun alussa. Auta pölyttäjiä myös omassa pihassasi: istuta pitkin kesää kukkivia mesikasveja. Suosi kotopäisiä ja perinnebiotooppien lajeja. Korvaa osa nurmikosta pienellä niityllä tai antamalla heinikon kasvaa vapaasti.

Poista haitalliset vieraslajit, kuten komealupiini ja jättipalsami, jotta ne eivät vie luonnonvaraisilta lajeilta elintilaa. Suosi luonnonmukaisia torjuntakeinoja, vältä myrkyä. Älä raivaa metsää kaikesta lahpuusta. Voit myös jättää puunrunkoja pihan laiduille.

Ramboll Finland Oy:n asiantuntijat

Lisää: siltalehti.fi/ekovinkki

Tummaverkkoperhonen

Kuva: Tero Pihainen